

William Voltz

POVSTÁNÍ LIDSTVA

Přeložila Anna Štorkánová

1.

Vedle hlavního vchodu do parku Gobi stojí STARDUST. Stará loď, se kterou Perry Rhodan před 465 lety přistál na Měsíci, zbavená rzi i ostatních známek opotřebení.

Toho dne si jí nikdo nevšímal. Lidé proudili do parku, ale jejich pozornost byla upřena k jiným pozoruhodnostem. Zvláštní přidělenec Solární zpravodajské služby Emilio Alberto Aboyer pohlédl na hodinky. Za hodinu bude v parku mluvit Croton Manor ke shromážděným „Bojovníkům za světlo a štěstí“. Během dvou týdnů sekta získala 100 milionů příznivců, a tak nebylo divu, že volná plocha v parku už byla přeplněná. Shromáždily se tu statisíce, aby viděly a slyšely Crotona Manora. Miliardy lidí budou řeč vůdce sekty sledovat v televizi.

Aboyer se opřel o kmen starého jilmu. V jeho obličeji se nepohnul ani sval. Před třiceti lety pomáhal při odvracení útoku Mistrů ostrovů na Zemi. Jeho šedé vlasy zatím zbělely a věk bylo těžké uhodnout. Vrásčitý obličej s ostře vystupujícím nosem připomínal dávného Indiána.

Ještě před nedávném se o nějakého Crotona Manora nikdo nezajímal, ale události ve Sluneční soustavě vedly k tomu, že různé sekty získaly mnoho příznivců. Croton Manor se stal nepřehlédnutelným mocenským faktorem. Sám netoužil po moci a nebyl to zlý člověk, ale ovlivňoval obrovské množství lidí. Za současné situace bylo nutné udržovat pořádek. Proto Aboyera poslali do parku Gobi. Měl promluvit s Manorem a požádat ho, aby příznivce sekty přiměl ke klidu.

Croton Manor byl pozitivní mutant s různými schopnostmi. Byl malíř a své schopnosti nedokázal ovládat. Jeho nadání nemohlo být nasazeno ve prospěch lidstva, protože se nedalo předvídat, jak se Manor v určité situaci zachová.

Manor byl tak zvaný „člověk s nedefinovatelným nadáním“. Existují lidé, kteří stejně jako on mají parapsychické schopnosti, které jim samým nejsou jasné.

„Chcete stát stranou, až bude mluvit Croton Manor?“ zeptal se malý mužík, který se zastavil před Aboyerem.

„Nepatřím k sektě,“ odpověděl Aboyer. „Šel jsem jen tak na vzduch.“

„Měl byste si ho poslechnout. Jen tak dojdete pravého štěstí.“

Aboyer měl o štěstí svou představu a nechtěl si do ní nechat mluvit. Pomalu pokračoval k zátarasům, až ho zastavila ochranka.

„Tudy nemůžete. Vraťte se do parku,“ řekli mu.

Před několika týdny měl Manor nanejvýš padesát příznivců, dnes byla nezbytná dalekosáhlá opatření k udržení pořádku.

„Chci mluvit s Crotonem Manorem,“ řekl trpělivě Aboyer.

„Teď k němu nikdo nesmí. Je ve svém stanu a připravuje se. Kdybych pustil každého, za chvíli by na skalách bylo peklo.“

„A co ti dva?“ ukázal Aboyer za strážcova záda. Muž se otočil, Aboyer proklouzl a utíkal pryč. Věděl, že strážce nesmí opustit místo a jeho hrozby mu nemohly nijak uškodit. Pod skalami parkovaly televizní přenosové vozy a nahoře stál Manorův stan. Croton Manor vedl prostý život. Peníze, které vydělal prodejem obrazů, věnoval nemocnicím nebo kulturním nadacím.

Aboyer prošel mezi vozy.

„Hej! Patříte k nám?“ zavolal na něj jeden z techniků. „Buďte tak hodný a podejte mi

ten modrý kabel!"

„Kdy začne přenos?" zeptal se Aboyer.

„Jakmile Croton Manor vyjde ze stanu. Dnes to má být zvlášť zajímavé."

Pod skalami stáli policisté. Aboyer jim ukázal průkaz a začal stoupat po schodech, vytesaných ve skále. Nahoře na plošině se zastavil a rozhlédl. Pohled na obrovské množství posluchačů byl úžasný.

Vedle vchodu do stanu seděla mladá žena s očima sklopenýma k zemi. Přesto Aboyera viděla, protože zvedla varovně ruku: „Teď k Mistrovi nemůžete," řekla jemně. „Medituje."

Aboyer odhodil stanový dílec a žena vykřikla.

„Pusťte ho dovnitř!" zvolal dunivý hlas.

Aboyerovi chvíli trvalo, než si jeho oči zvykly na šero. Pak uviděl uprostřed stanu vyhublou postavu s vlasy padajícími na ramena a černým plnovousem.

Aboyer měl zvláštní pocit. Ocítl se v blízkosti neobyčejného člověka. Ale protože se něčím takovým nedal zviklat, klidně došel k jediné židli a posadil se. Malíř jej ostražitě sledoval temnýma, hluboko zapadlýma očima.

„Okamžik," řekl pak, „rozsvítím, abychom se lépe viděli." Jeho hlas zněl jako z hrobky a pohyboval se jako nehmotný stín.

„Než jsem šel sem," začal Aboyer, „dostal jsem injekci, která ochromuje parapsychicky ovlivnitelné části mozku. Jsem zvláštní pověřenec Solární tajné služby. Chcete vidět můj průkaz?"

„Ne," odpověděl Manor. „Proč vám dávali tu injekci?"

„Abych mohl s vámi mluvit bez ovlivňování. Nemůžete nevědět, že většina osob ve vaší blízkosti cítí spokojenost a klid. Tyto pocity by mohly zpochybnit mou objektivitu."

„Nikdy jsem nikoho neovlivnil!" zahřměl Manor. „A ani v budoucnu to nehodlám dělat!"

„Jste člověk s neidentifikovatelným nadáním," odpověděl klidně Aboyer, „to znamená, že své schopnosti neovládáte. Nelze podcenit možnost, že je nevědomky nasadíte."

Manor se prudce otočil, zašel dozadu do stanu a Aboyer slyšel, jak se tam v něčem přehrabuje. Pak přinesl jakýsi obraz a podržel jej tak, aby ho návštěvník dobře viděl. Aboyer věděl, že Manor je nadaný umělec a že se na jeho obrazech často objevuje motiv hor v pozadí. Většinou převládala oblaka zářivých barev, jimiž pronikaly sluneční paprsky. Manor maloval na starodávné plátno a jeho styl trochu připomínal Rubense.

Vlastníci jeho drahých pláten tvrdili, že umělec prostřednictvím svých děl rozdává štěstí a harmonii.

Aboyer se zadíval na obraz. V popředí byly tři osoby, muž a dvě ženy, které nevypadaly na to, že by měly cokoli společného s krajinou v pozadí. Jejich obličeje byly naprosto bezvýrazné. Aboyer by za tu mazanici nedal ani solar, ale zase měl v sobě injekci, takže necítil to, co ovlivňovalo jiné lidi.

„Jak se vám to líbí?" zeptal se Manor.

„Moc ne. Nemá to žádnou myšlenku."

„Myšlenka mých obrazů není vidět, ta se musí cítit," řekl malíř a odhodil cíp svého dlouhého hábitu. Na vyzáblé paži měl temnou skvrnu. „Vidíte to? Poznáte moje tajemství. Nejsem člověk s nedefinovatelným nadáním."

Vtiskl prsty pravé ruky do kůže nahé paže a temné místo začalo krváčet.

„To je tajemství mých obrazů," řekl vítězně. „Všechny barvy míchám s krví. Ve spojení s katalyzátorem obsaženým v běžných barvách krev nezasychá a vyzařuje pozitivní impulzy.

„Vaše krev vyzařuje parapsychické impulzy," opakoval jinými slovy Aboyer. „To, co mi říkáte, se shoduje s informacemi tajné služby."

„Jsem vyvolený. Parapsychologie je věda. Moje schopnosti se nedají vysvětlit

vědeckým bádáním." Malíř si náhle přisedl k Aboyerovi a zašeptal: „Cítíte ty davy venku? Ubozí, pomýlení tvorové! Touží po pravdě!"

Aboyer zpozorněl.

„Po jaké pravdě?" zeptal se opatrně.

Manor proti němu napřáhl ukazováček. „Vy jste přišel, abyste se dověděl, o čem budu mluvit."

„Správně," přisvědčil suše Aboyer. „Tajná služba doufá, že obyvatele uklidníte. Víme, jaký máte vliv, a prosíme vás o podporu. Řekněte svým přívržencům, že lidstvo musí nyní držet pospolu, aby přemohlo nepřátele."

„Ještě nikdy jsem nemluvil nezodpovědně."

„To víme. Jste inteligentní muž, pane Manore."

Malíř se prudce zvedl, šel k východu a odhodil cípy celty. Do stanu proniklo denní světlo. Aboyer si oddechl a malíř mu už nebyl tak nepřijemný.

Prostor pod skalami byl zaplněný lidmi. Když se Manor blížil k mikrofonu, nastalo hrobové ticho. Pohybovali se jen dva kameramani na antigravitační plošině, ze které snímali každé gesto vůdce sekty.

Postava na skalách byla pro diváky maličká, hlas ale díky reproduktorům slyšel každý.

„Sliboval jsem vám světlo z oblaků, přinášejících štěstí!" zvolal. „Mluvil jsem k vám o mírumilovném soužití všech inteligentních bytostí Univerza!"

Aboyer byl proti své vůli fascinován a představoval si, jak tento pronikavý, hlas působí na osoby, které nejsou pod vlivem injekce.

„Dnes vám nebudu slibovat ani světlo, ani štěstí," pokračoval Manor. „Vidím temné mračno, které se stahuje nad lidstvem. Ale největším zlem je muž, který se vydává za Velkého administrátora a klame lidstvo pod jménem Perry Rhodan."

Aboyer ztuhl. Pak seběhl po příkrých schodech a skočil do kluzáku, který na něj čekal na okraji parku.

2.

Heiko Anrath seděl na velitelském můstku lodi, která byla vydávána za CREST IV, ve skutečnosti šlo o THEODORICHA II. Před šesti dny, 2. února roku 2436, se poprvé objevil na veřejnosti jako Perry Rhodan a díky svému vystoupení před parlamentem zabránil katastrofě.

Tento muž, který zničeně seděl ve velitelském křesle, připomínal Velkého administrátora jen zevnějškem. Poté, co se po debatě v parlamentu téměř zhroutil, už jako Rhodan nevypadal. Prázdnýma očima zíral do dálky a trpělivě naslouchal vědcům a důstojníkům.

Odpovědní činitelé byli vděční osudu, že zatím není nutné jeho další vystoupení. Ve sluneční soustavě panoval klamný klid. OLD MAN vypustil deset tisíc ultrabojových lodí. Bezpochyby k tomu došlo na rozkaz pěti Strážců času, kteří se se svými Dolany zdržovali na palubě robotem řízeného giganta. Padesát tisíc jednotek pozemské flotily pod velením Reginalda Bulla a Juliana Tifflora nemohlo útok vydržet, ale Strážci času byli po zničení jednoho Dolana opatrnější.

Biopozitronní mozek NATHAN na Měsíci u planety Země považoval útok prozatím za nepravděpodobný. Dvojkondiční prý mají potíže s vykonavateli a spíš jen sondují situaci.

Heiko Anrath to věděl. Měl veškeré informace, které by dostal Perry Rhodan. Bylo mu známo, že na planetách, které ještě nezískaly nezávislost, dochází neustále k nepokojům, stejně jako na základnách Arasů, Arkonidanů, Akonanů a Antiů. Tyto národy jen čekaly na příležitost, aby mohly Impériu zasadit smrtelnou ránu. Právě proto bylo nutné zatajit Rhodanovo záhadné zmizení.

Dvojníkovi bylo jasné, jak důležitou roli hraje, přesto mu vadilo, že je nucen k pasivitě. Jednal podle příkazů Bulla, Mercanta a Tifflora a sám nemohl nic. Navzdory svému významu zůstal loutkou. Proto nejraději vzpomínal na minulost, kdy pracoval v rozvodně zavlažovacího systému Sahara XI. Nebyl nijak ctižádostivý a inženýrský titul mu stačil.

Psychologům solární zpravodajské služby se díky obratnému jednání podařilo Anratha přimět k nevšednímu úkonu, ale nedokázali, aby zcela akceptoval svou novou osobnost. Tak se stalo, že šest dní po příchodu na palubu falešné vlnkové lodi seděl sklíčeně v křesle a přemýšlel o východisku ze své situace.

O loď se nezajímal. Teoreticky byl schopný převzít velení, konečně, denně se podroboval dvou až tříhodinovému hypnosholení. Doktor Copson, který ho učil už na Měsíci, byl na palubě. Anrath se tak ponořil do myšlenek, že nezpozoroval plukovníka Norga Etrona. Tento Epsalan byl kapitánem THEODORICHA II a jeho podobnost s Merlinem Akranem, kapitánem CRESTU IV, byla ohromující.

„Obdrželi jsme naléhavý vzkaz ze Země," řekl Etron. „Možná se brzy budeme vracet."

Anrath se donutil k výrazu, prozrazujícímu zájem. „Co se stalo?"

„Slyšel jste někdy o člověku, který se jmenuje Croton Manor?"

„Není to nějaký prorok?" vzpomínal Anrath.

„Několikrát vystoupil v parku Gobi," vysvětloval Etron. „Má stovky milionů příznivců. Právě mluví a jeho projev se přenáší na všechny osídlené planety. Hned v první větě řekl, že Perry Rhodan zmizel a byl nahrazen dvojníkem." Etron se pozorně podíval na Anratha. „Ta zpráva se vás nijak nedotkla?"

Anrath zavrtěl hlavou.

„Jste asi rád, že se budete moci vrátit na Zemi."

„Správně, plukovníku."

„Allan D. Mercant vydal rozkaz, že máme být připraveni. Rozhodně to nyní nesmíme vzdát. Vyčkáme, jak Manorovo odhalení zapůsobí."

Anrath nemusel být prorok, aby věděl, co způsobí tato informace. Ale kde Manor tu zprávu vzal? Byl snad opravdu jasnovidec?

Etron podal Anrathovi text zprávy. Vyplývalo z ní, že Manor je člověk s nedefinovatelnými schopnostmi, kterému nebylo dosud co vyčítat. Vždy mluvil o jednotě lidstva a vystupoval proti násilí.

Anrath vzhlédl. „Některý astronaut asi mluvil. Není možné uhlídat tolik lidí."

„Nevěřím, že byste byl prozrazen," namítl Etron. „Manor je pozitivní mutant. Má řadu schopností a možná na to přišel sám. Třeba chtěl pro lidstvo jen dobro, teď se ale dopustil chyby."

Anrath neodpověděl. Etron ho vyzval, aby se šel podívat na přenos konce Manorova proslovu, a oba muži opustili můstek.

* * *

Lampy na stropě jiskřily a člověku připadalo, že vyzařují chlad, přestože byla v místnosti klimatizace. Aboyer se otrásl, když pohlédl na obrazovku, na které už dvě hodiny mluvil hubený muž s černým plnovousem.

V této chvíli už Aboyer věděl, že Croton Manor mluvil pravdu a informoval ho o tom sám jeho šéf Mercant.

Někdo vypnul zvuk. Přesto všichni věděli, co říká.

Vyprávěl o temném mračnu, které ohrožuje lidstvo proto, že následuje podvodníka, který si říká Perry Rhodan. Temné mračno byl symbolický název pro OLD MANA a Manor vyzýval lidstvo, aby se bránilo službě ve zbrani a nebojovalo za falešného Prvního administrátora.

Aboyera vytrhl z myšlenek hlas jednoho z důstojníků: „Máme zjištěno, že Croton Manor byl v parlamentu toho 2. února, kdy Heiko Anrath hrál roli Perryho Rhodana. Buď to jej někdo informoval, nebo dvojníka poznal pomocí parapsychických schopností.”

Aboyer se podíval k ohromnému psacímu stolu, za kterým se ztrácel Allan D. Mercant. Malý šéf tajné služby položil ruku na haldu papíru:

„Po tom, co jsme se dosud o Crotonu Manorovi dověděli, pochybuji, že tento muž má cokoli společného s dobrodruhy Grichertova typu. Manor nejspíš jedná z přesvědčení a věří, že lidstvu pomůže, když mu sdělí pravdu. Neuvědomuje si, jakou může způsobit katastrofu.”

Reginald Bull otočil vodově modré oči na Aboyera: „Měl jste okamžitě zasáhnout. Kdybyste toho Manora zatkl nebo paralyzoval, nemoh by podněcovat lidi k rezignaci před Časovou policií.”

„Pan Aboyer se zachoval správně,” obhajoval svého specialistu Mercant. „Měl za úkol s Manorem promluvit. Jiným jednáním by překročil své pravomoci. Nikdo nemohl tušit, co Manor bude tvrdit. Ostatně, Aboyer nemohl vědět, že to je pravda.”

Bull mávl rukou. „No dobře, tady nejde o pana Aboyera, ale o důležitější věci. Manor stále ještě mluví. Myslím, že bychom ho měli zadržet a dementovat jeho tvrzení.”

Mercant ukázal na obrazovku: „Sleduji projev od začátku. Když došlo k prozrazení Anratha, spojil jsem se se Santanjonem.”

Všechny oči se obrátily k vysokému, plavovlasému galaktopsychologovi.

„Major Santanjon mi rozmluvil jakoukoliv akci,” pokračoval Mercant. „Ale stejně záporně se k této otázce stavěli i další psychologové. Zatčení Crotona Manora by vzbudilo odpor a jen by potvrdilo jeho slova.”

Reginald Bull vyskočil. „Povstání jsme leda oddálili! Dosud přišlo čtrnáct dotazů, ve kterých nás administrátoři různých kolonií žádali o vysvětlení. Lidé zatím sedějí u obrazovek. Jakmile Croton Manor skončí, všichni vyskočí a nastane peklo. Lidé mu věřejí. Jeho proroctví se vždy vyplnila.”

Aboyer se nemohl zbavit dojmu, že tito muži sice dobře vědí, co jim hrozí, ale netuší, jak pohromu odvrátit. Mercant a Bull alarmovali zaměstnance solární administratury hned na začátku Manorova projevu. Agenti a specialisté tajné služby dostali rozkaz zasáhnout proti podněcovatelům neklidu. Aboyer věděl, jak je to pro ty muže těžké. Nebylo nesnadné pochopit, že Bull i Mercant vyčkávají, jaký bude účinek projevu.

Bull opět zapnul zvuk.

„...zánik lidstva je jistý, pokud nezabráníme, aby nás falešný Perry Rhodan zavlekl do boje. Proto se „Bojovníci za světlo a štěstí” nebudou podílet na...”

Bull udeřil dlaní do tlačítka a zvuk zmizel. „Blázen! Kdyby věděl, co může způsobit!”

„On cítí, že je v právu,” řekl major Santanjon. „Z každé jeho věty je znát sounáležitost se stejně smýšlející skupinou, která je v tomto případě identická s lidstvem. Manor je zoufalý z toho, co objevil. V podstatě jde o nejvěrnějšího stoupence Perryho Rhodana.”

„Proč proti němu nenasadíte mutanty?” zeptal se kdosi.

„Manor je muž s neidentifikovanými schopnostmi. U takových se neví, jak zareagují. Ostatně by bylo nápadné, kdyby Manor popíral svá původní tvrzení.”

Vyskočil malý muž, celý rudý rozčilením, a křičel: „Chyba se nestala až nyní! Proč se už dávno nepodniklo něco proti lidem jako je Croton Manor? Kdo nese odpovědnost za to, že se v parku Gobi vedly podvrtné řeči, aniž by se o to kdokoliv zajímal? Kdysi Manor oslovoval jen pár náhodných kolemjdoucích, dnes ho poslouchají miliardy. Čekal jen na to.”

Mercant pokrčil rameny. Rhodanova vláda nikdy nezasahovala, když chtěl někdo vyjádřit svoje mínění. Řečníci v parku Gobi měli stejná práva jako zástupci v parlamentu. Vždycky se vyskytlo pár důstojníků, kteří by ta práva rádi oklestili.

„Takhle se nikam nedostaneme,” řekl Mercant. „Kritika nám v současné situaci nepomůže. Má někdo konstruktivní návrh?”

Ke slovu se hlásil štíhlý muž s bledým obličejem. „Proč neřeknete Manorovi pravdu? Pokud je to skutečně stoupenec Rhodanových idejí, postaví se na naši stranu a chybu sám napraví.“

„Na tuhle možnost jsem už myslel," řekl Reginald Bull, „ale pochybuju, že by nám věřil. Ale i kdyby, je tu otázka, jak napravit už napáchaný škody. Kdyby bral zpátky to, co tvrdil, jeho stoupenci by mu už nevěřili.“

Nad dveřmi se rozsvítilo červené světlo. Bull se omluvil a vyšel. Když se vrátil, držel v ruce kus papíru.

„Právě jsem obdržel první vyhodnocení," promluvil zástupce Perry Rhodana. „NATHAN předvídá povstání lidstva, pokud se hodně brzy něco nestane.“

3.

Gwydlin Grichert, administrátor soustavy Sempron, spal pravidelně jen čtyři hodiny. Zbýlý čas věnoval budování osobní moci. Na svoje cíle se soustředil tak úporně, že dokonce i jeho přívrženci byli často překvapeni jeho rozhodností a bezohledností. Historie Grichertova vzestupu byla historií života zasvěceného moci. Politicky a obchodně byla soustava Sempron v hvězdokupě Plejády poměrně bezvýznamná až do okamžiku, kdy z džungle planety Sempron I vyšel architekt jménem Gwydlin Grichert, protože se mu už nechtělo stavět silnice v neprostupné divočině. Grichert se postavil do opozice proti tehdejšímu administrátorovi a skupina kolonistů jej podpořila. Při volbách nového administrátora na Sempronu I došlo k mnoha násilnostem. Za tajemných okolností zmizel volební počítač. Prominentní politik, který patřil ke Grichertovým protivníkům, se nevrátil z cesty za voliči.

Půl roku po Grichertově zvolení došlo v soustavě Sempron k obratu. Veškerý obchod se uskutečňoval jen na Sempronu I a ostatní planety byly odříznuty od osídlovacích projektů. Tím byli Grichertovi protivníci umlčeni a donuceni ke spolupráci.

Grichert využil nabytou moc k tomu, aby přinutil úřady na Zemi k ústupkům. Prošlo mu prakticky všechno, jen v jednom zůstala Solární administratura neústupná: nedosáhl suverenity kolonií, které ovládal.

Vzpíral se poručnictví pozemských úřadů, ale tváří v tvář Solární flotile mu nezbývalo než se řídit platnými zákony. To mu ovšem nebránilo v boji proti Perryemu Rhodanovi.

Těšil se, že před parlamentem odhalí nepravého Rhodana, ale Heiko Anrath zkřížil jeho plány.

O několik dní později, 9. února, se Gwydlin Grichert opět objevil na Zemi.

* * *

Noc byla jasná a trávou zarostlé volné prostranství vypadalo v měsíčním světle jako zamrzlé jezero. Nahoře na skále, ve stanu Crotona Manora, se ještě svítilo a silueta vůdce sekty se pokřiveně rýsovala na stanovém plátnu.

Administrátor soustavy Sempron vyšel z úkrytu stromů a vzhlédl ke skalám. Za ním se pohyboval malý mužík, který se neustále ohlížel.

„Jste nervózní, Setereynsi," konstatoval Grichert. „Myslíte, že ten muž nahoře ví o naší přítomnosti?"

„Přistáli jsme před dvěma hodinami," zavrčel Setereyns. „Solární administratura už ví, že jste na Zemi. Neměli jsme sem chodit. Nabídl jste tajné službě příležitost k zatčení.“

„Nesmysl!" odmítl Grichert a šel dál. „Je chyba, že Croton Manor mluví z té skály. Bude těžké dostat se k němu.“

„Jsme tady, abychom si našli nejlepší místo," připomněl malý muž, který byl Grichertovým důvěrníkem. „Proč jste to nenechal na mně?"

Na druhé straně travnaté plochy se objevilo několik postav.

„Mizíme!" sykl Setereyns.

„To jsou příznivci Crotona Manora. Specialisté tajné služby by k nám nešli napříč přes celou plochu."

„Stejně bychom měli zmizet," trval na svém Setereyns. Jakmile se rozední, vrátím se a vyhledám příhodné místo. Až ten mazal začne mluvit, podnítíme nepokoj mezi posluchači a nenápadně pronikneme k němu. Možná byste si mohl promluvit tady s těmi," a ukázal na skupinku.

„Měl by ses konečně naučit dělat jen to, co přinese největší efekt," odpověděl Grichert. „Croton Manor je přítel Perryho Rhodana. Jakmile zjistí, že já jsem jeho protivník, odmítne spolupráci. Ne, my musíme Manora překvapit."

„Jak se chcete dostat přes zátarasy? Bezpečnostní opatření budou po včerejším projevu jistě ještě větší."

„Mám nápad. Ale musím dostat místo přímo pod skalami," řekl Grichert a šel směrem ke skupině cizích mužů. Od ní se oddělil bělovlasý stařec.

„Patříte k Bojovníkům za světlo a štěstí?" zeptal se.

„Hledáme si dobré místo," odpověděl honem Setereyns.

„Chcete slyšet, jak bude Croton Manor mluvit o temném oblaku?"

Grichert zpozorněl. „Nevím, jestli má Manor pravdu," odpověděl opatrně.

„Manor se nikdy nemýlí!" řekl neznámý přesvědčivě.

„K čemu jsou dobré řeči?" zeptal se Grichert s předstíraným rozhořčením. „Solární administratura se vysmívá Manorovi i jeho stoupencům."

„Nemyslím," odpověděl stařec. „Po dnešním projevu povede Croton Manor průvod hlavními ulicemi Terranie. Doufám, že se ho zúčastní co nejvíc lidí."

„Taky doufám," řekl Grichert, otočil se, popadl Setereynse za loket a odcházel. „Demonstrace! O tom jsme nevěděli!" zašeptal ke svému společníkovi.

„Neměli bychom to ohlásit Caarnovi?"

Caarn byl spojovacím článkem na Condos Vasac. Při myšlence na tuto organizaci se Gricherta zmocnil nepříjemný pocit. Možná bylo chybou spojit se s tímto podzemním hnutím. Grichert už musel Akonanům a Antiům povolit řadu ústupků. Nechtěl se zaplést do něčeho, čeho by později litoval. Ale pokud nyní zvítězí, nemůže mu být Condos Vasac nebezpečný.

Grichert vzhlédl. Stín Crotona Manora se pohyboval, jako by malíř přecházel ve stanu sem a tam.

„Půjdeme," řekl. „Máme ještě spoustu práce."

* * *

Aboyer zapnul vysílačku a v přístroji to cvaklo.

Hlas sykl: „Pásek běží. Mluvte!"

Aboyer se pokusil představit si obličej důstojníka někde v budově Solární administratury. Žádný si od Manorova projevu nemohl stěžovat na nedostatek práce.

„Mluví Aboyer," ohlásil se pověřenec. „V parku Gobi jsem potkal Gricherta."

Chvilí bylo ticho. Důstojník byl buď ohromený, nebo volal vyšší šarži.

„Aboyere?" zaznělo z přístroje a specialista poznal Mercantův hlas.

„Ano, pane! Před několika minutami byli Grichert a jeho důvěrník v parku. Mluvil jsem s ním."

„Byli u Manora?"

„Nevím, ale nevěřím, že by se dostali do stanu. Přesto Grichert jistě nepřišel bezdůvodně."

„Dal jste ho sledovat?"

„Ne, pane." Aboyer se v duchu podivil, že mu někoho nepověsili na paty už ve vzdušném přístavu.

„Určitě něco chystá," řekl zamyšleně Mercant. „Zůstaňte na místě."

Spojení bylo přerušeno. Aboyer zastrčil přístroj do kapsy a pomalu se brouzдал travou. Pod skalami zůstali jeho spolupracovníci, sedm mladých příslušníků tajné služby, oblečených jako příznivci sekty.

Světlo ve stanu Crotona Manora pohaslo. Všude byl naprostý klid.

* * *

Dveře zapadly a Reginald Bull měl na okamžik dojem, jako by mu odřízly životadárnou tepnu, kterou byl spojen s děním v konferenčním sále. Bull zavřel oči. Zlobil se sám na sebe, pro slabost, kvůli které odešel.

Pak přistoupil ke stolu a prolistoval papíry, aniž by cokoliv hledal. Málokdy se cítil tak špatně. Teď už dělali potíže i někteří důstojníci flotily.

12. ledna Bull promluvil k posádkám lodí; které operovaly ve Velkém Magellanovu mračnu v době zmizení CRESTU IV. Poukázal na to, že ztráta vlajkové lodi musí být zamlčena. Astronauti nevěděli, co si mají myslet o tom, že se Perry Rhodan najednou objevil.

Jestliže by teď, kdy je ohrožen pořádek na Zemi a koloniálních planetách, došlo ke vzpouře v solární flotile, Strážci času by našli už jen trosky.

Situace se každou chvílí vyhrocovala a Bull si připadal bezmocný. Za hodinu začne další projev Crotona Manora, tentokrát za ještě větší pozornosti lidstva.

Kdyby se aspoň podařilo uklidnit důstojníky flotily! Bull v hloubi duše obdivoval Mercanta, který s neochvějnou rozhodností nasazoval svoje muže tak, že dosahovali nejvyššího možného účinku.

Nade dveřmi se rozsvítila lampa. Někdo čekal venku. Bull zaváhal, ale přesto zapnul obrazovku snímací kamery. V chodbě stál galaktopsycholog major Santanjon.

Bull nechal otevřít dveře a Santanjon vstoupil.

„Hledal jsem vás v konferenčním sále," řekl. „Vypadá to tam jako v holubníku. Důstojníci ztrácejí nervy."

„Poslal vás Mercant?"

Santanjon učinil pohyb rukou, který mohl znamenat cokoliv. „Ve flotile se vyskytly problémy," řekl, „a musíme počítat s tím, že druhá řeč Crotona Manora bude mít ještě horší účinky. Za těchto okolností je nutné mít kapitány lodí na své straně. Pokud dojdou k přesvědčení, že Velký administrátor je podvodník, obrátí se proti nám."

„Co vlastně chcete?" vyjel Bull.

„K čemu máme Heika Anratha? Ať promluví k astronautům!"

„Anrath," opakoval Bull. „Jo, to by bylo řešení. Museli bychom třiceti milionům astronautů do nejmenších podrobností vysvětlit, co se děje. A jedinej, kdo to může provést, je Anrath. Mám ale velké obavy, že není zrovna v kondici."

„A nikdy nebude. Hrát roli Perryho Rhodana představuje enormní psychickou zátěž. Přesto se musíme aspoň pokusit. Jakmile budeme mít flotilu pevně v rukou, máme vyhráno."

* * *

Nejpozději po čtyřech až pěti větách pochopili i méně inteligentní astronauti na palubách pozemských lodí, že muž, který k nim mluví, není Perry Rhodan. Heiko Anrath zevrubně vysvětlil, proč došlo k jeho nasazení, a z výrazu jeho obličeje se dalo vyčíst, jak špatně se v této roli cítí.

Na závěr prohlásil: „Croton Manor tvrdí, že jsem vás chtěl oklamat a zavést do zkázy."

I kdybych chtěl, neměl bych k tomu příležitost. Dělán to, co nařizuje maršál Bull. Mojí jedinou nadějí je, že se Velký administrátor brzy vrátí."

Reginald Bull vypnul obrazovku. Připadalo mu, že Anrath mluvil přesvědčivě.

Z mnoha hovorů, které se uskutečnily po ukončení přenosu, se Bull ujistil, že ve flotile je klid.

4.

Pohromu bylo cítit zřetelněji než minulý den.

Croton Manor nedokázal udat důvod. Zamyšleně si hladil plnovous a přecházel po stanu. Venku nebylo takové ticho jako včera. Stále se někdo pokoušel překonat zátarasy a i diváci byli neklidní. Manorovi se poprvé nechtělo mluvit.

„Shreen!" zavolal svým hlubokým hlasem.

Dívka vešla a pokorně sklopila hlavu. Zavolal ji bez zvláštního důvodu, snad aby se necítil tak sám. Vnímал její přítomnost i jemnost jejích myšlenek. Byla s ním tři roky a učinila pro něj víc než kdokoliv jiný. Přesto je nespojovala ani láska ani přátelství. Šlo o svazek, který vyrostl z oboustranné potřeby. On byl oporou jejího slabého ducha, zatímco ona vyzařovala mírnost a něhu, kterou potřeboval pro sebe, aby mohl stoupencům sekty zprostředkovat spokojenost a klid.

„Temné mračno je dnes cítit zřetelněji," řekl Manor.

Nechápavě se na něj podívala a její nekomplikovaný rozum hledal vysvětlení.

„Venku je úplný jarmark pomýlených pocitů," řekl. „Jsem si vědom skutečnosti, že mnozí noví přívrženci špatně pochopili mé poselství. Cítím nenávist, kterou se mnozí nechali unést. Ale není nenávist prostředkem, jak se zbavit falešného Velkého administrátora, který nám působí jen neštěstí?"

Shreen nedokázala sledovat jeho úvahy. Sesunula se na židli, opřela si lokty o kolena a bradu položila do dlaní.

„Jsi moje nejvěrnější stoupenkyně," řekl jí Manor. „Měla bys u mě zůstat, ať se stane cokoli."

Rychle přikývla.

Malíř odhodil cíp cely. Odtud viděl jen okraj prostranství, ale už teď bylo jasné, že přišlo ještě víc lidí než včera. Někteří si vylezli na stromy, jiní měli primitivní zvýšené posedy. Dav byl v neustálém pohybu, jako když se ve větru vlní obilné pole. Nad skalami kroužily kluzáky a antigravitační plošiny. Manor věděl, že dnešní projev bude přenášen na všechny obydlené planety, které mají přijímací stanice.

Shreen k němu zezadu přistoupila a dotkla se jeho ramene.

„Není tomu tak dlouho, co jsem stál tam dole a poslouchalo mě jen pár lidí. Proč muselo nejdřív dojít ke katastrofě, aby byli ochotní mi naslouchat?" ptal se Manor. „Tedy jim nemohu dát klid a spokojenost. Musím je vyburcovat, aby se nedali zavést do neštěstí."

Pak se otočil a šel dozadu do stanu. Podal dívce obraz, ten, který ukazoval Aboyerovi, a řekl: „Nikdy jsem ti nic nedal. Kdyby se mi něco stalo, nech si ho."

Shreen se k němu úzkostně přitiskla, až se musel jemně vyprostit.

„Je čas, Croton Manore!" zvolal mužský hlas před stanem. Byl to Jopun, jeden z mála Manorových důvěrných přátel, kteří hlídali před stanem.

Manor pohlédl na Shreen a spěšně vyšel ze stanu. Jopun ustoupil a naznačil poklonu. Manor si ho ani nevšiml a rovnou přistoupil k mikrofonu na okraji skály. Přál si, aby měl dnešní řeč rychle za sebou.

Davem proběhlo zahučení, a pak se rozlehlo ticho. Manor pohlédl na moře anonymních tváří a zalitoval, že nemůže s každým promluvit zvlášť.

Z místa přímo pod skálou se zvedl muž na antigravitační plošině a stoupal k Manorovi.

Kdosi vykřikl. Ozbrojení strážci pod skálou běhali sem a tam a nahoře se přiřítíl Jopun se svým kyjem. Manor ho zastavil jediným pohledem.

Plošina přistála vedle mikrofonu. Muž, který položil ruku na Manorovo kostnaté rameno, byl velký a rozložitý. Manor ho znal. Byl to Gwydlin Grichert, administrátor soustavy Sempron.

„Jsem hrdý, že vás mohu pozdravit!“ zvolal Grichert, zacloumal Manorem a pokračoval do mikrofonu, tentokrát už k davu: „Tento muž je zachráncem lidstva! Odvážil se odhalit pravdu o falešném Perrym Rhodanovi. Když se moje snaha v parlamentu nesetkala s úspěchem, ujal se věci on. Každý, komu jde o dobro lidstva, vás musí podpořit!“ volal Grichert a objal Manora.

Malíř se osvobodil ze sevření. Rád by podnikl něco proti vetřelci, ale co měl dělat? Grichert neučinil nic jiného, než že podpořil jeho vlastní úsilí.

„Croton Manor musí vědět, že není“ sám!“ vysvětloval Grichert. „Moji přátelé a já podpoříme všechny jeho akce. Společně se nám podaří sesadit falešného administrátora a odvrátit hrozící neštěstí.“

Manor náhle pochopil. Grichert chtěl z věci vytlouci politický kapitál. Administrátor systému Sempron dobře věděl, že Manor netouží po moci a chtěl využít jeho popularity pro svoje účely.

Potřeboval dokázat před miliardami lidí, na čí straně stojí. Až bude falešný Rhodan vyhnán, občané Solárního impéria si vzpomenou, že Grichert udělal všechno, aby zabránil katastrofě. Bude nejen rehabilitován, ale dokonce se dostane do čela příští vlády.

Grichert se usmál, ustoupil stranou a ponechal místo u mikrofonu Manorovi. Jeho gesta byla vypočítaná na efekt, který měl diváka přesvědčit, jak si oba muži rozumějí.

Manor cítil Grichertovy nečisté myšlenky, ale nevěděl, co dělat. Falešný Rhodan byl jistě větším nebezpečím než administrátor soustavy Sempron. Pokud chtěl uchránit lidstvo před zkázou, pocházející od falešného Rhodana, musel Gricherta strpět.

* * *

„Proč jen jsme nepomysleli na tuhle možnost?“ zaúpěl Allan D. Mercant. „Obávali jsme se Grichertova útoku na malíře, ale nenapadlo nás, že by se s ním mohl spojit.“

Díval se z Juliana Tifflora na Reginalda Bulla, ale nikdo z nich neodpověděl. Tři muži a Mory Rhodanová-Abroová seděli v nejvyšším poschodí budovy solární administratury a sledovali přenos Manorova projevu. Malíř mluvil ke svým přívržencům a Grichert stál vedle něj a občas vážně přikývl.

„Pracují na společné věci,“ poznamenal Tiffleur. „Manor není tím, za co jsme ho považovali.“

„Mýlíte se, Tiffe,“ opravil ho Mercant. „Croton Manor nikdy nebyl ve spojení s Gwydlinem Grichertem.“

„Proč se od něj tedy nedistančuje?“ zeptal se Bull. „Musí přece vědět, že ho Grichert jen zneužívá.“

Mercant přikývl. „Ano, ví to, ale co má dělat? Grichert obratně využil situace. Jestliže dojde k tomu, že budeme muset Heiko Anratha obětovat, Grichert bude vystupovat jako zachránce.“

„Před několika dny se zdála myšlenka, že se Grichert chce stát Velkým administrátorem, směšná,“ řekl Bull a vyhnul se pohledu Mory.

„To je docela jistě Grichertův cíl,“ připustil Mercant. „Zatím stojí na začátku a má co dělat, aby znovu získal popularitu, o kterou přišel v parlamentní debatě. Proto potřebuje falešného Rhodana jako kořist v začínajícím vítězném tažení.“

„Crotona Manora nemůžeme zadržet, ale co kdybychom zavřeli Gricherta?“ navrhl

Tifflor.

„Postavit se veřejně na stranu vůdce sekty není zločin. To bychom museli zavřít všechny, co stojí v parku Gobi.“

„Kdy může být Heiko Anrath na Zemi?“ zeptala se Mory.

„THEODORICH II parkuje mezi Marsem a Jupiterem. Moh by tu být ještě než Manor skončí proslov,“ odpověděl jí Bull.

5.

Na palubě THEODORICHA II sledovali projev Crotona Manora se stejným zájmem jako kdekoliv, kam vysílala televize.

Heiko Anrath seděl s plukovníkem Etronem a doktorem Copsonem v malé místnosti vedle centrály. Kvadraticky stavěný Epsalan si musel přinést speciální křeslo, protože jinak by se v malé místnosti neposadil. Když se na obrazovce předváděl Grichert, Etron vzteky sevřel opěradlo tak, že prasklo.

Doktor Copson sledoval přenos zdánlivě lhostejně. Cítil a jen občas mrkl na obrazovku.

Heiko Anrath pochopil Grichertův výstup tak, že se blíží konec jeho nevděčné role. Nebezpečný byl už Manor sám, natož ve spojení s Grichertem.

Po zasedání parlamentu 2. února vypadal Grichert jako zlomený člověk, zato nyní se mu naskytla příležitost vystoupit proti stávající vládě. Jakmile vyjde najevo, že místo Perryho Rhodana stojí v čele Impéria jakýsi inženýr, bude Grichertův nepodařený výstup v parlamentu zapomenut.

Oficiální místa byla bezmocná. Jedinou záchranou byl návrat skutečného Rhodana.

Copson zvedl hlavu. „Proč toho Gricherta nezavřou?“

„Ten čeká jen na to,“ řekl Etron. „V tu ránu by došlo k povstání.“

„Vzpoura přijde tak jako tak, pokud Manora někdo nezadrží.“

„Bull by měl zasáhnout,“ poznamenal Epsalan. „Solární administratura neposkytl žádná vysvětlení.“

Anrath přemítal, jaký účinek by mělo takové vysvětlení. Nejspíš by způsobilo ještě větší neklid.

Zabzučel interkom a Etron přepojil na příjem.

„Hovor ze Země, pane!“ řekl radiooperátor. „Máme co nejrychleji přistát!“

Norg Etron vyskočil jako první. Důstojníci na můstku už učinili veškeré přípravy a stačilo dát rozkaz ke startu.

„V posledních dnech jste se hodně naučil,“ promluvil doktor Copson k Anrathovi. „Jste schopný učinit všechno, co se od vás bude požadovat.“

Anrath neodpověděl. Co mu byly platné všestranné vědomosti, když své úloze nedorostl duševně? V průběhu posledních dní se neúspěšně snažil najít vlastní vnitřní stanovisko ke své úloze a došel k přesvědčení, že je stále horší herec.

Norg Etron předal pilotování lodi prvnímu důstojníkovi, přistoupil k Anrathovi a Copsonovi a oznámil: „Bezprostředně po přistání přijdou na palubu Bull, Mercant a Tifflor. To může znamenat jen jedno, totiž že padlo rozhodnutí.“ Otočil se k Anrathovi: „Předpokládám, že budete nasazen.“

„Proč mu to říkáte?“ zeptal se Copson.

„Dříve nebo později bych se to stejně dověděl,“ vmísil se Anrath. „Nebyl jsem vyškolen jen tak pro nic za nic.“

„Jsem rád, že se na to tak díváte,“ řekl lékař. „Teď už by bylo zbytečné se bránit.“

Norg Etron založil ruce v bok a jeho mohutná hrud' se prudce nadzvedla a zase klesla. „Jednáte s ním jako s dítětem!“ zavrčel, „Nepouštějte si k sobě vědce, Anrathe! Budou tak

dlouho pitvat vaše chování, až vás úplně zničí."

Doktor Copson protestoval, ale Heiko Anrath už je nechtěl poslouchat. Vstal a začal přecházet po můstku.

Na své místo se vrátil až když loď přistávala. O tři minuty později vstoupili Bull, Mercant, Tifflor a Mory. Anrath vstal. Mercant mu stiskl ruku, Tifflor se spokojil s pokývnutím, Bull si ho pozorně prohlédl a Mory se usmála.

Allan D. Mercant se otočil na doktora Copsona: „Je pan Anrath informován o dění na Zemi?"

„Ano, pane. Sledovali jsme přenos z parku Gobi."

„Croton Manor ještě mluví," řekl Bull. „Za půl hodiny začne demonstrace. Do té doby se musí něco stát. Pane Anrathe, doprovodíme vás do parku Gobi. Musíte promluvit s Manorem. Řeknete mu pravdu. Možná se vám podaří změnit jeho názor."

Anrath hned neporozuměl. Představa, že se postaví před sto tisíc lidí, ho děsila. „Já..." začal, ale ztratil vládu nad vlastním hlasem.

„Pravdu se dozví jen Croton Manor," vysvětloval Reginald Bull. „Pro všechny ostatní, i pro Gricherta musíte zůstat opravdovým Perrym Rhodanem. Manor byl na zasedání parlamentu 2. února a pomocí svých parapsychických schopností uhodl, že nejste pravej Perry Rhodan. Jen on je schopnej vycítit, že nemáte špatný úmysl."

Anrath poslouchal jen na půl ucha. Věděl Mercant a Bull, co od něj vůbec chtějí? Věřili, že je schopný stejného výkonu jako toho 2. února?

„Já..." začal znovu. „Už nemůžu. Způsobil bych větší neštěstí, než by vám bylo milé."

„Naopak, jste v tuhle chvíli jedinej, kdo může zabránit povstání," namítl Bull. „Chcete se snad dívat, jak se po Zemi šíří plameny jen proto, že jste se na to vykašlal?"

„Nechte mě odejít," škemral Anrath. „Dejte mi udělat nový obličej a vysaďte mě někde na Zemi, jak jste slíbili."

„Je rozčilený. Nesmíte ho..." vmísil se doktor Copson.

Bull odstrčil vědce stranou. „To nemyslíte vážně!" vyjel na Anratha. „Přece nepůjdete od valu právě teď!"

Měl jsem odejít už dávno, říkal si v duchu Anrath. Jaký to má smysl letět do parku Gobi? Proč se před ty davy nepostaví Bull sám?

„Musíte nám pomoci ještě jednou, pane Anrathe," promluvila klidným vemlouvavým hlasem Mory. „Vzpomeňte si, jak skvělý jste byl před parlamentem! Jsem přesvědčená, že i teď budete naprosto přesvědčivý."

Anrath si uvědomil, že odpovědní činitelé Solárního impéria jsou tak zoufalí, že jsou ochotní podstoupit jakékoliv riziko. Bull a Mercant nejspíš doufali, že se podaří získat Crotona Manora na stranu vlády.

„Půjdete do toho s námi?" pronesla do ticha Mory.

Anrath pomalu přikývl.

„Musíme si pospíšet," naléhal solární maršál. „Za dvacet minut Manor skončí svou řeč. Pojdte, během letu vám řekneme, co máte dělat. Samozřejmě to záleží hlavně na vás."

Během letu se Anrath díval dolů. Ulice Terranie byly vylidněné. Kdo nebyl v parku, seděl u televize.

„Přistaneme na skalách," připomněl Bull. „Vy vystoupíte sám."

Anrath se pokoušel myslet na něco jiného. Když uviděl prostranství, přeplněné lidmi, rychle odvrátil hlavu.

Policejní kluzáky, které je doprovázely, odlétly. Po hladkém dosednutí se Bull zvedl a téměř násilím vytáhl Anratha ze sedačky.

„Seberte se!" syknul Mercant.

Anrath vystoupil. Do tváře mu zavál chladný vítr a zanesl k jeho uším hlasy tisíců rozrušených lidí.

„Takhle se tam nemůže objevit!" hlesla zoufale Mory.

Anrath se zapotácel a vykročil, nebo snad do něj někdo zezadu strčil. V každém případě se blížil ke Crotonu Manorovi, který zvedl obě ruce jako na obranu.

„Přistupuje ke mně ničitel lidstva!" volal Manor. „To je falešný Rhodan!"

Anrath pocítoval každé slovo jako úder. Nevědomky se napřímil a šel dál. U stanu stáli dívka a muž s kyjem. Anrath si jich nevšímal a nevěnoval pozornost ani Grichertovi.

Dav ztichl. Pohybovali se jen kameramani, kteří přenášeli neskutečnou scénu po celé Galaxii.

Croton Manor se svezl k zemi a mumlal cosi o temném oblaku. Anrath přece jen ještě dokázal logicky myslet a v duchu se ptal, jestli to malíř hraje nebo opravdu cítí.

Konečně Anrath došel k Manorovi a naklonil se k němu. Malíř na něj zíral široce otevřenýma očima. "Tiskl se k zemi, jako by si přál v ní zmizet. Anrath natáhl ruku a dotkl se jeho čela.

Malíř se okamžitě uklidnil. Ztuhlost jeho těla ustoupila a hrůza zmizela z jeho očí.

„Copak nechápete, že musím být Perrym Rhodanem?" zašeptal Anrath. „Jsem dvojník, to cítíte správně, ale nejsem zločinec, který by chtěl zavléci lidstvo do zkázy."

Pak Anrath pocítil, jak malíř uchopil jeho ruku. Na chvíli to vypadalo, jako by oba muži byli na skále sami, uzavřeni do svého světa vzájemného porozumění. To dodalo Anrathovi sílu. Jemně se vymanil z Manorova sevření a přistoupil k mikrofonu.

Ukázal na malíře a řekl: „Tento muž je čestný a spravedlivý. Byl přesvědčený, že to, co říká, je pravda. Croton Manor nemohl vědět, že slouží jako nástroj zločincům."

Bylo ticho. Anrathova slova nevyvolala žádnou reakci. Posluchači byli na vahách. Anrath se koutkem oka podíval na Gricherta. Administrátor nachýlil hlavu jako býk, který se chystá k útoku, ale v jeho obličejí se zračilo překvapení. Nejspíš pochopil, že by ho čekala druhá porážka, pokud by se dvojníkovi podařilo přesvědčit posluchače.

„Všichni víte, že mám mnoho nepřátel," mluvil pomalu Anrath. „Muži jako Gwydlin Grichert se nezaleknou ničeho a jsou ochotní rozpoutat i chaos, jen aby získali moc. A ještě ke všemu ve chvíli, kdy jsme ohroženi silným protivníkem. Proto jsem přišel přesvědčit Crotona Manora, že nejsem podvodník, za kterého mě považoval."

Malíř se zatím zvedl a Anrath poodstoupil, aby mu přenechal mikrofon. Manor zavrtěl hlavou.

Anrath tedy mluvil dál: „Nikdy jsem nezpochybnil právo kohokoliv vyslovit své mínění. Přišel jsem teprve tehdy, když bylo jasné, že Croton Manor byl zneužit nepřáteli Země. Všichni víte, že tento muž disponuje mimořádnými schopnostmi. Kdybych byl skutečně podvodník, okamžitě by to odhalil."

Heiko Anrath se otočil a kráčel ke kluzáku. V tomto okamžiku nemohl učinit víc než právě dokázal.

Dříve než mohl nastoupit a odletět, došlo k události, která otřásla světem.

6.

Na obrazovce se objevil kruhový zvětšený výřez. Setereyns ukázal na jedno místo a řekl: „To je on, Caarne."

Caarn pohlédl na kontrolní monitor. Byl to veliký, silný muž s odulým obličejem a váčky pod očima. Dolní ret přečníval, takže Caarn vypadal z profilu jako dravá ryba. Byl to muž, který se naučil skrývat pocity. Díky tomu byl už deset let spojkou mocného Condose Vasaca. Jen málo osob se těšilo stejné důvěře nejdůležitějších osobností tohoto kosmického syndikátu.

„Můžete ty zaměřovače vypnout," řekl. „Chtěl jsem se jen přesvědčit, že jde opravdu o přímý přenos."

Setereyns vůbec neskrýval netrpělivost. „Zasáhnete hned teď?“

Caarn se podíval na čtyři muže v uniformách Solární tajné služby. Sám je vyhledal. Nemohli si dovolit chybu, protože ta by je stála život. Pak se otočil k pilotovi malé kosmické jachty, na jejíž palubě se nacházeli, a promluvil k muži, obsluhujícímu zbraně:

„Důvěrníci Crotona Manora, kteří jsou na plošině, musí být zabiti. Nezapomeňte vystřelit ve směru na Gricherta, aby to vypadalo, že jen o vlasek unikl smrti.“

Střelec se zeptal: „Mám střílet i na Rhodanova dvojníka?“

„Namáhejte si trochu mozek,“ doporučil mu Caarn. „Nikdo, kdo je ve spojení se solární administraturou, nesmí být při tomto incidentu zraněn nebo zabit. Jen tak docílíme dojmu, že je za únos odpovědná solární tajná služba.“

Dal znamení pilotovi a malá kosmická loď se pohnula. Do zahučení motorů dodal: „Jakmile bude Croton Manor na palubě, nebudeme mít moc času. Naše životy budou závislé na tom, jak rychle se dostaneme z atmosféry a zmizíme v lineárním prostoru.“

Tato Caarnova slova patřila pilotovi, ze kterého Setereyns viděl jen záda. Bylo jasné, že Caarn vybral nejlepší muže. Loď měla na vnějším opláštění výsostní znak solární flotily a odstartovala ze soukromého vzdušného přístavu asi sto mil od Terranie.

Během letu se Caarn ještě jednou obrátil k obsluze palubních zbraní: „Vždycky je velmi působivé, když padne pár výstřelů nad hlavami davu.“

Croton Manor si v okamžiku, kdy vycítil myšlenkové impulzy Rhodanova dvojníka, uvědomil, že se dopustil neodpustitelné chyby. Muž, který zastupoval Perryho Rhodana, byl všechno jiné jen ne podvodník.

Manor chtěl napravit škody, které způsobil. Zvedl hlavu a pohlédl na Gwydlina Gricherta. Tento Grichert a jeho přátelé byli zločinci a chtěli využít situace k uchopení moci.

Manor se napřímil a přistoupil k mikrofonu. Několik slov na vysvětlenou přesvědčí jeho stoupence. Zvedl obě ruce na znamení, že promluví, ale hluk neustával. Lidé se dívali k nebi a křičeli.

Manor se otočil.

Na skalní plošinu se snášel oválný létající objekt a z jeho čtyřhlavňového palubního kulometu šlehaly střely. Pod skálou propukla panika a k Manorovu sluchu dolehl výkřik stotisícového davu.

Jeho pomocník Jopun, který se s kyjem v ruce rozběhl k malé lodi, byl zabit jediným paprskem.

Pak vzplanul stan. Shreen vyběhla ven a i ona křičela. Manor stál jako socha a pokoušel se pochopit, co se kolem něj děje. Z lodi, která mezitím přistála, vyskočili čtyři uniformovaní muži.

„Shreen!“ volal Manor, ale jeho hlas nemohl překřičet hluk davu. Viděl, že dívka se podařilo zachránit obraz, který jí daroval. V panice utíkala pryč, ale jeden ze čtyř mužů, kteří běželi k malíři, dívku zastřelil.

Rhodanův dvojník stál před kluzákem a vytřeštěnýma, očima sledoval hrůzné divadlo. Manor se zoufale bránil, ale čtyři uniformovaní ho paralyzovali a odvěkli. Po několika vteřinách zmizeli v lodi.

Miliardy lidí před televizními obrazovkami sledovaly, jak byl Croton Manor unesen vojáky solární tajné služby.

* * *

Reginald Bull vyhlédl z kluzáku a prudce kýval. Volal na Anratha, ale jeho hlas zanikl v hluku zpanikařeného davu a v rachotu střelby.

Anrath viděl, jak uniformovaní muži zastřelili dívku, která vyběhla ze stanu. Zuhelnatělé cáry Manorova stanu poletovaly po skalní plošině jako zlověstní černí ptáci.

Kdosi Anratha popadl a proti jeho vůli odvedl do kluzáku. Mercant seděl u vysílačky a něco říkal. Z několika útržků vět Anrath pochopil, že dává rozkaz k pronásledování malé lodi.

„Musíme ji zadržet," řekl Bull. „Jestli nám práskne do bot, Grichert vyhrál."

Anrath se rychle otočil. Po plošině pobíhali lidé v oblecích nejružnějších strážních služeb a ve všeobecném zmatku nebyl Grichert vidět. Anrath pomalu pochopil. Crotona Manora unesli zločinci spojení s Grichertem. Přesto byl přesvědčený, že mu nebude možné nic dokázat. Naopak: Grichert může tvrdit, že byl ohrožen i jeho život.

„A jsou pryč!" řekl šéf tajné služby. „Lod' protrhla řetěz stíhaček a zmizela v lineárním prostoru. Brzy obdržíme zprávy o zemětřesení a tornádech, které způsobila tlaková vlna tak blízko u povrchu planety."

„To se nemělo stát," řekla Mory. „Měli jsme vědět, že se protivník ničeho nezalekne. Bezpečnostní opatření v parku byla nedostatečná."

„Gricherta jsme měli pod dozorem," namítl Mercant, „ale nic nenasvědčovalo tomu, že dojde k podobné akci."

„Nikdo vám nic nevyčítá, Allane," řekla Rhodanova žena. „Pokusili jsme se stabilizovat situaci s pomocí pana Anratha a nepodařilo se nám to. Nikdo není prorok, aby věděl, co se stane."

Na malé obrazovce se objevil rozrušený obličej důstojníka solární administratury. „Gwydlin Grichert právě poskytl televizi krátký rozhovor," řekl. „Vyzval obyvatelstvo, aby se nenechalo zastrašit zločineckými opatřeními vlády."

„To se dalo čekat," prohlásil Mercant.

Jenže důstojník mluvil dál. „Před budovou solární administratury se shromažďují rozčilení lidé. Požadují okamžité propuštění Crotona Manora."

Mercant jen přikývl a vypnul videofon.

Tifflor nastartoval kluzák. Dva policejní stroje je doprovodily až na přistávací plochu na střeše administratury. Během letu nepadlo ani slovo.

První vyskočil z kluzáku Mercant. „Musíme okamžitě vydat prohlášení!" řekl.

„Za pár hodin může vláda existovat jen ve vzpomínkách," řekl Tifflor. „Možná budeme muset utéct."

„Vy si myslíte, že dojde ke všeobecnému povstání?" zeptal se Anrath.

Tifflor jen přikývl. Události přijímal klidněji než ostatní. Byl především astronaut, politik až na druhém místě. Flotila byla zatím loajální, ale v podstatě se s ní jako s nástrojem moci nedalo počítat. Bull ani Mercant by nikdy nepřipustili, aby se do obyvatel střílelo.

„Mám promluvit v televizi?" zeptal se Anrath.

„Teď už by to nemělo cenu," odmítla jeho návrh Mory. „Můžete se pokusit, ale nevěřím, že byste měl úspěch."

Když vystoupili z výtahu, viděli, že v chodbách hlídkují po zuby ozbrojení muži.

Dveře, kolem kterých přecházeli, byly zotvírané a všude běhali lidé s papíry v rukou. Solární administratura byla vzhůru nohama. V jedné místnosti zahlédli vzrušeně diskutující kolonisty. Anrath si dovedl představit, o čem mluví. Chtějí vědět, jestli je pro ně bezpečné zůstat na Zemi. Anrath v duchu zapochyboval, jestli je bezpečno na koloniálních planetách. Incident v parku Gobi přenášela televize po celé galaxii.

Konečně Tifflor vtáhl Anratha do jedné dveří. „Tady budeme mít klid, aspoň na chvíli," řekl.

„Já tady nezůstanu," prohlásila najednou Mory. „Nevydržím tu nejistotu. Poletím nad Terranií a podívám se, jak to vypadá na ulicích."

Tifflor odevzdaně povzdechl a otočil se na Anratha: „Půjdete s námi?"

„Ne. Mohli by mě tu potřebovat."

Tifflorův skeptický pohled řekl víc než slova. Přesto než odešel doprovodil Anratha do

Mercantovy kanceláře, kde se shromáždilo nejméně čtyřicet rozčilených důstojníků a všichni mluvili současně. Do toho zazníval hlas z reproduktoru. Anrath prošel podél zdi až k oknu, kde stál vysoký muž s tmavou pletí a v obou rukou držel pohárky s kouřící tekutinou.

„Pan Anrath, pokud se nemýlím," řekl muž kovově znějícím hlasem. Měl černé vlasy i oči a ostře vystupující nos. Podal inženýrovi jeden pohárek: „Ta káva byla pro pana Mercanta, ale obávám se, že bych ji k němu nedonesl."

Anrath ji vděčně přijal.

„Jsem plukovník Redhorse," představil se důstojník. „Všechno, co jste o mně kdy slyšel, je lež." Pak zvedl pohárek s kávou. „Připíjím na návrat Perryho Rhodana. Já..."

Odmlčel se, protože opět zazněl hlas z reproduktoru. Anrath se pokusil soustředit a nevěděl, jestli dobře slyší. Dvě velká evropská města jsou v plamenech... Na východním pobřeží Ameriky lidé zastavili práci. Kiltonova elektrárna ve Střední Asii je mimo provoz...

Všechno byly známky spontánního lidového povstání.

Anrath mechanicky upil kávu. Bylo mu jasné, že ani Grichert, který je za tuto situaci odpovědný, nemá šanci získat nad ní kontrolu.

„Kdyby Časová policie udeřila právě nyní..." pronesl pomalu Redhorse a přenechal Anrathovi, aby si domyslíl důsledky.

Anrath pohlédl z okna. Na ulici nebyl nikdo, ale jen proto, že dav se shromáždil na druhé straně budovy. Ve vzduchu bylo překvapivě málo kluzáků.

Don Redhorse se vmísil mezi rozčilené důstojníky a vrátil se s papírem. „Poslední zpráva," řekl. „Lidé zastavují práci. Elektrárny a celé průmyslové komplexy jsou vyřazeny z provozu. Letecká doprava je minimální. Muži ze zálohy, kteří byli povoláni do služby v solární flotile, se nedostavili." Čejen zmuchlal papír a hodil ho do odpadové šachty. „Zatím nedošlo k násilnostem. Oficiální místa mají rozkaz držet se zpátky. Stávky sice způsobí nesmírné ekonomické škody, ale tento způsob je stále přijatelnější než kdyby se lidé zabíjeli."

„Co přijde dál?" zeptal se Anrath.

Redhorse se posadil a natáhl si nohy. „Těžko říci. Stávkující požadují propuštění Crotona Manora. My nevíme, kde je. Agenti tajné služby i specialisté USO po něm horečně pátrají, ale je otázkou, jestli uspějí. Vypadá to tak, jako by v únosu měl prsty Condos Vasac. Gwydlin Grichert brzy začne s volební kampaní. Za stávající situace je reálné, že se stane Velkým administrátorem. Ale pokud uspěje, dlouho se ze své moci těšit nebude. Rozhádané Impérium s Grichertem v čele nebude mít sílu čelit útoku Časové policie."

7.

Silný muž se naklonil nad Crotonem Manorem. Usmíval se, ale byl to úsměv bez špetky přátelství a vřelosti.

„Jsem Caarn," představil se. „Jméno vám nic neřekne, ale ještě se poznáme."

Manor se nadzvedl na lokti. Z rukou mu tekla krev, na čele a na šíji cítil tupou bolest. Šlo o účinky nervového ochromení, které pomalu ustupovalo. Manor se divil, že ho nechali naživu. Od prvního okamžiku věděl, že jeho únosci nepatří k solární tajné službě, ale pracují pro Gricherta. Více než tělesná bolest jej trýznilo vědomí, že se podílel na akci, která může mít za následek svržení nynější vlády. Že to neučinil dobrovolně, nepovažoval za omluvu. Místo aby se důkladně informoval, fanaticky brojil proti falešnému Rhodanovi, který neměl špatné úmysly a naopak jednal v duchu zmizelého Velkého administrátora.

Caarn mu pomohl na nohy. „Jak vidíte, pánové už odložili uniformy," řekl.

Manor přímo fyzicky cítil podlé smýšlení tohoto člověka a umínil si, že se za každou cenu pokusí napravit svou osudovou chybu. Musel před únosci předstírat, že je stále odpůrcem vlády a Rhodanova dvojníka.

„Aby byl únos věrohodný, museli jsme zastřelit pár vašich příznivců," prohodil jako mimochodem Caarn.

Manor věděl, že teď nesmí předstírat lhostejnost. To by mu tak rafinovaní zločinci nevěřili.

„Tohle nechápu," řekl rozzlobeně. „Copak by nestačilo, kdybyste je paralyzovali? Shreen a Jopun přece za nic nemohli."

Caarn se svezl do křesla. Manorovi připomínal obří medúzu, která nehybně číhá na kořist. Byl mu odporný, ale Manor neomylným instinktem vycítil, že tento zločinec je mimořádně inteligentní a schopný odhalit jakoukoliv chybu svého protivníka.

„Vaším cílem je zničení falešného Perryho Rhodana," promluvil opět Caarn. „V tom jsme zajedno. Nyní všechno záleží jen na vaší ochotě ke spolupráci."

Manor si pohladil plnovous. Nesměl souhlasit příliš rychle.

Caarn pokračoval: „Chceme dosadit jako Velkého administrátora Gwyddlina Gricherta."

„Grichert byl na mé straně," pronesl zamyšleně Manor. „To mu nikdy nezapomenu. Možná se mu podaří zahnat černý mrak."

„Podobné nesmysly si nechte. Tím jste snad mohl získat pár příznivců na Zemi."

Manor se stěží držel. Přesto řekl: „Nad vaší hlavou se vznáší temný oblak. Nikdy nezažijete štěstí jasné oblohy."

Caarn vstal. „Líbíte se mi. Zůstal jste věrný svému bláznovství. Mně to může být jedno."

Manor nechápal techniku lineárního letu, přesto tušil, že loď se už nepohybuje v meziprostoru. Caarn a ještě jeden muž, kterému říkali Setereyns, ho odvedli do místnosti vedle můstku, k přístroji, jaký Manor nikdy neviděl. Vypadal jako klec s vchodem mezi dvěma sloupy. Ty sloupy zářily, jako by byly z čisté energie, a nahoře se setkávaly v oblouku podobném bráně.

„Jděte první, Setereynsi," nařídil Caarn. Drobný mužík nerozhodně zvolnil krok, ale šel a za bránou náhle zmizel ve světelném víru.

„To je transmitter," vysvětlil Caarn. „Jste na řadě, Manore. Už jste někdy cestoval transmitterem?"

„Ne. Nikdy v životě jsem se nepohyboval ve vesmíru."

„Máte co dohánět," prohlásil Caarn.

Manor neváhal a šel. Jakmile se postavil mezi sloupy, pocítil bolest, jako by jeho tělo explodovalo. Během doby, která byla absolutně neměřitelná, se atomy jeho těla vznášely kdesi mimo a opět se spojily.

Manor vystoupil z transmitteru a těsně za ním šel Caarn. Mířil k vysokému, štíhlému muži, kterého si Manor původně nevšiml. Cizinec se opíral o stěnu. Měl výraznou tvář s bronzově zbarvenou pletí. Manor s úlekem zjistil, že nedokáže vycítit jeho myšlenky.

„Nevěřil jsem vám," pronesl cizinec. „Blahopřeji, Caarne. Odvedl jste dobrou práci." Pak se otočil k Manorovi:

„Víte, kde jste? Na Marsu! Tady panuje takový chaos, že energetické otřesy transmitteru nikdo neregistroval."

Setereynse cizinec vůbec nebral na vědomí.

Manor horečně přemýšlel. Jak je vůbec možné, že tito zločinci mají základnu a dokonce s transmitterem na této planetě, zasvěcené obchodu? Začal tušit, že Grichert je podobně jako on jen využíván jinou, mnohem mocnější organizací.

„Možná vás bude zajímat, že polovina lidstva vstoupila do stávky," řekl cizinec Caarnovi. „Policie je bezmocná a kromě toho byl vydán rozkaz nepoužívat násilí."

„Výborně! S tak rychlým vývojem událostí jsme nepočítali, Jooku Ahnquorku," pochvaloval si Caarn. „Mercant a Bull se neodvážejí nasadit specialisty tajné služby."

Administratura vydala dvě prohlášení a žádné neznělo přesvědčivě. Očekáváme nepokoje i ve flotile."

Ahnquork řekl: „Reginald Bull bude muset ustoupit a vypsat nové volby. Parlament má zasedat zítra."

Manor přemítal, jak by se mu mohlo podařit utéci. Musel počítat s tím, že ho Caarn nespustí z očí, už proto ne, že ho považuje za blázna.

„Přejdeme k věci," prohlásil Caarn. „Musíme se připravit na další krok."

Důvěrník Gwydlina Gricherta Setereyns, kterého tady očividně nikdo nebral na vědomí, se zeptal: „Kdy chcete informovat Gricherta?"

„Všechno se dozví včas," mávl rukou cizinec.

Manor si náhle uvědomil, že organizace, pro kterou pracuje Caarn, má jiné cíle než Grichert. Cizinec se s chladným úsměvem otočil a promluvil k němu: „Přejdeme k vaší úloze, pane Manore!"

* * *

Od únosu Crotona Manora uplynulo už padesát hodin. V kancelářích solární administrátory bylo nyní klidněji, ale jen proto, že si důstojníci na špatné zprávy zvykli.

Reginald Bull už zprávy neposlouchal. Cítil jisté ulehčení, že po počáteční panice se lidé na Zemi trochu zklidnili. Sice stávkovali a demonstrovali, ale zatím nedošlo k větším násilnostem. Zprávy o požárech se ukázaly přehnané. Představitel jedné regionální vlády byl při pokusu o uklidnění davů ztlučen a celkem na celé Zemi zahynulo v souvislosti s nepokoji 23 lidí.

Bull byl přesvědčený, že to Grichertovi ve volební kampani spíš prospěje, protože přece sliboval klid a uzavření míru s OLD MÁNEM. Noviny, pokud nějaké vyšly, přinesly interview se Sempronanem, který se pasoval na zachránce lidstva.

Malými postranními dveřmi vešel do kanceláře Heiko Anrath.

„Vyspal jste se?" zeptal se ho Bull. „Jakmile budeme mít trochu času, zaletíme na Měsíc a profesor Náboře vám stříhne nověj obličej."

„Vzdáváte se?"

„Ano. Kdybychom chtěli něčeho dosáhnout, šlo by to jen násilím. To nedopustím ani já ani Mercant. Věřím, že se Grichert neudrží. Jakmile bude poražen, lidstvo si vzpomene, kdo je před ním chtěl chránit. Pak se vrátíme na Zemi, pokud ji zatím Časová policie nepromění v haldu trosek."

„Můžu něco dělat?" zeptal se Anrath. „Nechápu, že se chcete vzdát! Budete přihlížet útoku OLD MANA?"

„Jestli k němu dojde, zasáhne flotila. Pochopitelně budem potřebovat podporu celý Země. Jenže jestli se na trůn posadí Grichert, nebudeme ji mít."

„Proč... Proč ho nedáte odstranit?" zeptal se Anrath.

„Přiznám se, že i na to jsem myslel. Nemělo by to cenu. Našel by se někdo jinej, možná ještě horší. Tady mám něco pro vás," řekl Bull a podal inženýrovi papír. „Zavodňovací zařízení Sahara I až XX byla vyřazena z provozu. Wilson Fencher se do poslední chvíle pokoušel zůstat na místě a zabila ho stávková hlídka."

Anrath nasucho polkl. Od Fenchera takovou zásadovost nečekal.

„Váš bejvalej kolega nejspíš tušil, co se děje," pokračoval Bull. „Pravdu o vás samozřejmě neznal."

Anrath byl viditelně rozrušený a Bull raději změnil téma:

„Před hodinou část flotily napadla OLD MANA, pochopitelně bez úspěchu."

Anrath se násilně vytrhl z myšlenek na bývalé zaměstnání. „Jak přijímá současné události Rhodanova žena?" zeptal se.

„Je příliš hrdá, než aby na sobě dala něco znát. Chce se vrátit do soustavy Eugaul. Na Plophosu je relativně klid a lidé tam Mory důvěřují. Pokud bude muset Země kapitulovat před Časovou policií, můžeme tam zřídit náš hlavní stan.“

„Kdyby k tomu došlo, smím vás tam doprovodit?“ zeptal se Anrath.

Bull překvapeně vzhlédl. „Myslel jsem, že se chcete vzdát své role a vrátit se co nejrychleji ke svému životu. Pochopitelně s novým obličejem.“

„Kdyby to bylo nutné z bezpečnostních důvodů, podrobil bych se operaci, ale jinak je mi docela lhostejné, jak vypadám. Jsem muž bez jména a zůstanu jím.“

Bull chvíli mlčel, a když chtěl odpovědět, rozsvítila se obrazovka a Mercant mu sdělil:

„Zapněte si televizi, kanál pět. Budete překvapení.“

Bull svrástil čelo a stiskl ovladač.

„Croton Manor!“ vykřikli současně Bull a Anrath.

„To, co vidíte,“ vysvětloval z obrazovky videofonu Mercant, „je poselství, které jsme obdrželi před dvěma minutami. Současně s námi je dostaly televizní společnosti.“

Bull stiskl rty. „Co se říká v tom poselství?“

„Croton Manor tvrdí, že byl svými přáteli osvobozen z moci solární tajné služby a v současné době se zdržuje na Marsu, odkud se brzy vrátí zvěstovat pravdu.“

„Na Marsu! To přece není možné!“ zvolal Bull.

„To jsem si myslel taky,“ zavrčel Mercant. „Podařilo se nám zaměřit vysílač. Je na čtvrté planetě.“

„Učinili jste...“

„Ovšem,“ přerušil Mercant Bulla. „Každým okamžikem čekám zprávu z rudé planety.“

Obě obrazovky ztemněly. Bull vyskočil a kývl na Anratha, aby ho následoval. Spolu vyběhli z místnosti.

8.

Polohovací impuls na zaměřovačích přístrojích byl stále zřetelnější. Malý kluzák se pomalu pohyboval nad halami a obchodními loděmi.

„Však my je vykouríme!“ zařval generál Nikolaj Trestinov. Byl to muž činu, hrdý na to, že na Marsu všechno funguje. Tedy aspoň fungovalo do té doby, než Croton Manor pobláznil svými řeči všechny obchodníky. Když pak během útoku jednoho Dolana vydal Trestinov zákaz startu, došlo na Marsu k bouřlivým scénám. Generál přesto prosadil svou vůli.

Klid a pořádek vzaly ovšem za své. Trestinov se sice snažil obchodníky uklidnit, ale posádky opustily lodě a demonstrovaly před správními budovami. Někteří zvláště rozčilení kapitáni nechali náklad vyházet, takže přistávací plocha nabízela obraz strašného nepořádku. Generál se ale nedíval dolů, nýbrž na přístroje a mladý poručík, který kluzák pilotoval, měl nepříjemný pocit, že ho Trestinov každou chvíli popadne za krk.

„Základna přímo na Marsu!“ vybuchl Trestinov. Pod ním se ze všech stran sjížděly vozy s ozbrojenými muži. „Přistaňte vedle té haly s červenou střechou!“ rozkázal pilotovi a zapnul hyperkom. Ohlásil se Mercant.

„Nalezli jsme úkryt únosců,“ hlásil Trestinov. „Je ve skladišti.“

Kluzák mezitím měkce dosedl. Ke generálovi se rozběhl mladý nadporučík. „Hala je obklíčena, pane!“ hlásil. „Očekáváme vaše rozkazy.“

„Vyzvěte je ke kapitulaci!“

Nadporučík utíkal zpátky k vozu, ze kterého původně vyskočil, a Trestinov se opřel o kluzák.

V tom okamžiku hala explodovala.

Červená střecha se nadzvedla a přelomila v půli. Okamžik visela ve vzduchu, jako by byla bez tíže, pak se lehce, jako cár papíru, snesla na vojenské transportéry. Teprve pak bylo slyšet rachot výbuchu. Trestinov byl přitisknut ke kluzáku a podél jeho opláštění se svezl na zem.

Stěny haly se vyboulily jako by byly z gumy, a konečně se rozpadly. Vnitřní zařízení bylo katapultováno a jeho zbytky padaly jako déšť na mužstvo.

Generál se vzpamatoval, zalezl pod kluzák a zakryl si dlaněmi uši. Tlaková vlna rozkývala lehký letoun, ale tím to taky skončilo.

Generál vylezl z úkrytu. Nijak se nestaral o chaos, který nastal, protože musel podat zprávu na Zemi. Tentokrát se na příjmu ohlásil Bull.

„Hala explodovala, pane. Zatím nedokážu posoudit škody. Nevěřím, že by protivník chtěl spáchat sebevraždu.“

„Dejte prohledat trosky!“ nařídil Bull. „Pokuste se identifikovat eventuelní mrtvé. A ještě něco: Ať se vaši lidé podívají po pozůstatcích transmiteru.“

„Rozumím, pane. Jestli tu měli transponder, zmizeli před explozí.“

Jediný mrtvý, kterého našli Trestinovovi muži, měl na identifikačním štítku jméno Setereyns.

* * *

Po obou stranách vchodu byly umístěné obří plakáty, na kterých byl Gwydlin Grichert ve skutečné velikosti a nápisy: To je náš muž! Záruka míru a pořádku!

Caarn se ušklíbl a rychle vyšel po schodech. Grichertově mentalitě přesně odpovídalo, že zvolil za svůj hlavní stan největší hotel v Terranii. Nahoře na věži vlála sempronská vlajka. Grichert se podle všeho už považoval za Velkého administrátora.

Když natáhl ruku ke dveřím, odněkud se vynořili dva ozbrojení muži. „Máte pozvání na tiskovou konferenci?“

Caarn v duchu proklel nápad jít sem. Měl si Gricherta pozvat k sobě. Ten Sempronan bude potřebovat zkrotit.

„Vaši legitimaci! Prokažte se nebo zmizte!“ naléhala ochranka.

Caarn se zamračil. Nenápadně zapojil odrazové pole a oba muži se v bezvědomí svezli na zem. Protože ale Grichert jistě postavil další stráž, raději zapnul deflektor. V hale před konferenčním sálem se zdánlivě nezúčastněně pohybovali tři muži a vchod zahradili další strážci. Dveře byly otevřené a Gricherta bylo slyšet až ven.

Caarn převrhl židli, stojící u stěny. Strážci se rozběhli k místu, odkud zazněl hluk a Caarn pohodlně vešel. V místnosti bylo asi třicet novinářů a uprostřed stál přenosový tým pozemské televize.

Grichert stál široce rozkročený na pódiu. Na sobě měl ocelově modrý oděv a vlasy se mu jen leskly.

Caarn se protáhl podél stěny, a stále chráněn deflektorovým polem vystoupil na pódium a postavil se za záves.

„Jakým způsobem hodláte dostat pod kontrolu flotilu, pokud budete zvolen Velkým administrátorem?“ zeptal se jeden z novinářů.

Grichert učinil netrpělivé gesto asi jako muž, který se musí zabývat důležitějšími problémy. Pak ale postoupil o krok dopředu, jako by chtěl dát najevo zájem. Dělá to dobře, pomyslel si Caarn a zalitoval, že Grichert je příliš posedlý mocí a těžko přijímá rozkazy.

„Flotila,“ odpověděl pomalu, „je bezpochyby ovládána těmi, kteří jsou odpovědní za současný stav. Přesto si dovoluji připomenout, že důstojníci solární flotily vždy respektovali demokratické principy. Jakmile bude zvolen nový Administrátor, budou přijímat jeho rozkazy.“

„Spojil jste se už s kapitány lodí?"

„K tomu nemám oprávnění. Jsem politik, v současné době odpovědný pouze za soustavu Sempron. Teprve až budu mít pověření, mohu se zabývat tím, co mi leží na srdci."

Caarn sebral z květináče kamínek, strefil se přesně do Grichertova krku, a v okamžiku, kdy se Grichert otočil, vypnul deflektor.

„Omluvte mě na okamžik," řekl Grichert k novinářům, „dostal jsem důležitou zprávu." Rychle prošel závěsem do pokoje vedle pódia.

Caarn přehlédl jeho napřaženou ruku a řekl: „Mám pro vás historku, kterou musíte sdělit novinářům. Zničení naší základny na Marsu nás přišlo na dva miliony solarů. Halu na čtvrté planetě jsme obětovali ve víře, že za to budeme odškodněni. Ostatně, vyvolalo to dojem, že osvoboditel Crotona Manora použil výbušninu jen kvůli malířově ochraně. To udělá dobrý dojem na veřejnost."

„Vím, co mám dělat. Spolehněte se na mě," řekl na to Grichert. „Jen na jedno se chci zeptat: Kde je Setereyns?"

„Měl nehodu," odpověděl Caarn bez zájmu a odcházel.

Gricherta zamrazilo a chvíli mu trvalo než se vzpamatoval a mohl se vrátit k novinářům.

* * *

Svět jako by sestával jen ze stěn, obložených obrazovkami a dorozumívacím zařízením. Heiko Anrath už nepočítal hodiny, které proseděl s Reginaldem Bullem a Mercantem v budově solární administratury. Optimizmus, který se jej zmocnil po zprávě o nalezení základny Condose Vasaca vzal rychle za své poté, co hala explodovala.

V pondělí 13. února seděl Heiko Anrath v Mercantově kanceláři. Jeho obličej - Rhodanův obličej - se změnil. Ztuhl a rysy se prohloubily. Anrath byl vyčerpaný. Jeho duch a tělo jako by se oddělily.

Mercantova pracovna se stala světem stínů. Byly to dvojí stíny: jedny seděly u přístrojů a kontrol, druhé se pohybovaly. Klapání otvíraných a zavíraných dveří bylo pro Anratha jediným měřítkem ubíhajícího času, intenzivnějším než tikot hodin.

„Budem muset vysat volby," promluvil Bull. „Nemůžem tady sedět a předstírat, že se nic neděje. Pustíme Gricherta na dráhu, třeba mu to zlomí vaz."

„Grichert ještě neudělal rozhodující krok," prohlásil Mercant, „zatím jen připravuje své potencionální voliče. Chce nám ještě jednou předvést Crotona Manora, i když nevím, jak."

„Dozvíme se to včas," poznamenal major Santanjon. „Jestli Grichert nasadí Manora tak, jak to od něj lze očekávat, nemůže k tomu dojít bez předchozího upozornění."

Dveře klaply a Anrathovy unavené oči zaznamenaly vstup dalšího stínu.

V místnosti se najednou rozhostilo ticho. Všichni se dívali na Mercanta, kterému byl předán jakýsi papír.

„To, co předvídal major Santanjon, se stalo," řekl Mercant. „Grichert pozval zástupce tisku a televize na dnes večer do Vatanu. Croton Manor má znovu promluvit."

„Vatan?" opakoval Bull. „To jsem nikdy neslyšel."

„Jde o malé město v Himalájích," vysvětloval Mercant. „Je to jasné. Condos Vasac má někde v Himalájích transmitterovou stanici a přes ní tam dopravili Manora. Malíř předstoupí před kamery. Jiné obecenstvo nebude potřebovat."

„Jedno nechápu," řekl zamyšleně Santanjon. „Proč má Manor ještě jednou předstoupit před veřejnost? Grichert musí mít moc dobrý důvod, když to riskuje."

„Musíme tomu zabránit," ozval se jakýsi důstojník.

„Nic bychom tím nezískali," odpověděl Bull. „Gricherta nemůžem zadržet, zbývá

doufat, že udělá sám chybu. Allane, pošlem tam elitní jednotku a všechny mutanty, který máme k dispozici."

9.

Domy vypadaly maličké a jako souvislá šedá hmota se tiskly k okraji údolí. Prostředkem Vatanu vedla ulice široká jen pár metrů a i ona byla šedivá. *Šedivá je jediná barva, kterou je tady možné vidět*, říkal si Croton Manor, když vyšel z maličkého domku a sledoval techniky připravující přenos. Dokonce i nebe mělo barvu olova a Manor se v duchu ptal, jestli se tady slunce vůbec někdy pokusilo proniknout vrstvou mraků. Od hor vál chladný vítr, hnal před sebou sněhové vločky. Mezi domy vznikaly závěje. Někde nahoře nad nimi byla základna s transmitters. Caarn, Ahnquork a Manor sem sestoupili před dvěma hodinami a teprve tady bylo Manorovi vysvětleno, co se od něj očekává.

Manor těžce dýchal. Přesto nechtěl jít do domu, kde seděli Caarn a Ahnquork, jejichž nelidské vyzařování cítil.

Manor si všiml dětského obličej v okně domu na protější straně ulice. Sníh na okenním rámu tál a Manor pocítil silnou touhu po teple a přívětivosti toho neznámého domova. Dítě se na něj zvědavě dívalo, patrně je zaujal jeho plnovous a zapadlé oči. *Takhle se na mě dívala Shreen*, pomyslel si smutně malíř a jeho nitro se zachvělo.

„Nestojíme o to, abyste dostal zápal plic," řekl za ním Ahnquork. Croton Manor se beze slova otočil a šel do domu.

„Jste netrpělivý," poznamenal Caarn.

„Pozoroval jsem techniky. Nejsou tímhle místem příliš nadšení. Myslím, že by byli raději v Terranii nebo v jiném velkém městě. Slyšel jsem, jak se v žertu ptali, proč nejsme rovnou na vrcholku Nanga Parbatu."

Ahnquork, který neměl nejmenší smysl pro humor, stáhl tvář. Manor věděl, že ve vesnici jsou všude akonští specialisté a celé okolí je pevně v rukou organizace, která podporuje Gricherta.

V koutě stála malá atomová kamínka. Vatan byl napojen na dálkové topení ze Srinagaru, ale tam se stávkovalo. Městečko ale bylo zařízeno na všechny nepředvídané události a obří sklad by dokázal obyvatele zásobovat vodou a potravinami po dobu jednoho roku.

Manor se podíval na hodinky na Ahnquorkově zápěstí. Za tři hodiny předstoupí před mikrofon. V té chvíli padne rozhodnutí. Byl rozhodnut učinit všechno na podporu stávající vlády. Bylo mu zatěžko hrát si před Caarnem a Ahnquorkem na jejich stoupence, ale hrál natolik dobře, že přece jen překonal jejich nedůvěru.

Zvenku zazněl hukot motorů a Ahnquork přistoupil k oknu.

„To je transportní stroj pozemské televize," řekl. „Snaží se trochu příkrášlit okolí. Taky se staví pódium. Uděláme z vás nejznámějšího muže Galaxie, Manore."

Manor se snažil vložit do své odpovědi trochu vřelosti, ale o známost v Ahnquorkově smyslu nestál.

Ahnquork odstoupil od okna a zapnul televizi. Na obrazovce se objevila půvabná hlasatelka.

„Ještě jednou vás upozorňujeme, že za tři hodiny začíná přenos z Vatanu, kde se podle slov Gwydlina Gricherta zdržuje malíř a vůdce sekty Croton Manor. Na toto místo byl dopraven poté, co jej přátelé vysvobodili z moci solární tajné služby."

Caarn se vítězoslavně usmál. „Tohle opakujeme každou půlhodinu. Nebude člověka, který by se nedíval. Tím zasadíme administratuře rozhodující úder."

„Až budete stát na pódium, nesmíte udělat žádnou chybu," vyhrožoval Manorovi Ahnquork. „Pamatujte si, že na vás budou namířené zbraně. Můžeme vás zastřelit a vinu

snadno svedeme na vládu."

„Proč mi nevěříte?" zeptal se malíř. „Víte, že jsem odpůrce falešného Perryho Rhodana. Nemám důvod měnit názor."

„Setkal jsem se s řadou lidí, kteří náhle změnili názor. Zeptejte se Caarna, jestli důvěřuji jemu," prohlásil věčně Ahnquork.

„Pro něj je každý člověk potencionální zrádce," potvrdil jeho slova Caarn.

Manor věděl, že ho mají za blázna. Stejně tak mu bylo jasné, že ho při prvním nevhodném slově zastřelí. Nebál se smrti, ale děsila ho myšlenka, že by zemřel dřív než dá věci do pořádku. Musí být přece nějaká možnost jednat navzdory všem Ahnquorkovým opatřením.

Do domku vešel hubený Bengálec s kožešinovou kapuci a hlásil: „Právě přistál kluzák s panem Grichertem na palubě."

„Řekněte mu, kde jsme. Ať přijde za námi," nařídil Ahnquork.

Dveře zapadly. „Ten si pospíšíl," poznamenal Ahnquork. „Aby něco nezmeškal!"

Manor už pochopil, že Grichertův vztah k mužům ze zločinecké organizace je všechno jiné jen ne přátelský. Obě strany bojovaly o moc. Manor věděl, čeho chce dosáhnout Grichert, ale cíle Caarna a Ahnquorka nedokázal prohlédnout. Tušil ovšem, že jde o něco velkého. Grichert patrně nic neznamenal, rozhodně ne tolik, za co se považoval sám. Manor byl dokonce přesvědčený, že jakmile Grichert splní svůj úkol, bude odstraněn. Stejný osud ostatně čekal samotného Manora.

Dveře se bez zaklepání rozlétly a do místnosti vnikl ledový vzduch. Na prahu stál Grichert. Díval se na Manora, jako by se chtěl přesvědčit, že je živý.

„Zavřete, jde sem zima," štěkl na něj Ahnquork.

Grichert zaklel a kopl do dveří. Těžkými kroky přešel ke kamnům a natáhl nad ně ruce. „Proč nemáte zapnutou televizi?"

„Ruší nás," odpověděl s naprostým klidem Ahnquork.

Grichert se vrhl k televizi, jako by ji chtěl srazit na zem.

„Jste opilý," konstatoval Caarn. „Opilý muž snadno udělá chybu."

„Chcete mi předepisovat, co mám dělat?"

„Ne, jen se pokoušíme vám pomáhat," odpověděl klidně Ahnquork.

Grichert se ještě o něco napřímil. I Manor musel připustit, že působil imponujícím dojmem. „Stavěl jsem silnice v džungli na Sempronu," řekl. „A každý večer po práci jsem pil, až jsem se neudržel na nohou. Byla to jediná možnost, jak to vydržet. Ty silnice tam pořád jsou a budou tam věčně. A vy mi budete radit, abych nepil! - Kdy to začne?"

„Jakmile budou dokončeny přípravy," řekl Caarn.

„Vy jste připravený?" obrátil se Grichert na Manora.

„Ano. Jook Ahnquork mi všechno vysvětlil," odpověděl Manor poněkud mnohoznačně.

„Po dobu jeho projevu na něj budou mířit zbraně," vysvětloval s úsměvem Ahnquork.

Grichertovi poklesla čelist. „Ale já budu stát vedle něj. Mohou zasáhnout mě!"

„Nedělejte si starosti. Dal jsem svým mužům přesné rozkazy, na koho mají střílet."

Grichert trval na tom, aby si ještě jednou zopakovali řeč a touto cestou jim čas rychle utekl. Když se setmělo, vstoupil jakýsi muž a ohlásil, že přenos je připraven.

Grichert vyrazil ven, jako by nesnesl žádný další odklad. Před domem čekalo několik novinářů. Jeden z nich poznal Crotona Manora i pod silnou kožešinovou kapuci a přišel s otázkou:

„Jak se vám podařilo uniknout z moci tajné služby?"

Ahnquork postoupil po bok Crotonu Manorovi: „Všechny otázky budou zodpovězeny během přenosu," řekl.

Administrátor soustavy Sempron se vymanil z kruhu novinářů a přátelsky řekl: „Mějte

trpělivost pánové!"

Pódium, které televizní technici připravili, výškou a rozměry připomínalo boxerský ring. Mikrofon stál v jeho středu a na antigravitačních plošinách se vznášely reflektory a jedna kamera, dvě stály v rozích pódia.

Na ulici se shromáždily asi dvě stovky obyvatel. Nezdálo se, že by se o nadcházející událost nějak zvlášť zajímali. Manor vzpomínal na předešlá vystoupení v parku Gobi. Tohle místo mu bylo nepříjemné a nemohl se zbavit pocitu, že se tu sešly všechny temné mocnosti, aby ho zničily.

Nejvíce ze všeho si přál, aby už bylo po všem. Trápil se otázkou, kde udělal chybu. Možná měl pravdu ten pověřenec tajné služby, který ho navštívil před památným prvním projevem v parku Gobi a tvrdil, že má latentní parapsychické schopnosti. Mnozí ho určitě považovali za blázná. I pro Caarna byl jen blázen, kterého mohli využít.

Manor došel ke schůdkům, vystoupil po nich a Grichert jej následoval. Technici na něj zavolali, že se může začít.

„Nepřišel jsem proto, abych vedl nečestný boj," pronesl svým hlubokým hlasem. „Nabízím svému protivníkovi příležitost popřít moje argumenty. Ať muž, který o sobě tvrdí, že je Perry Rhodan, přijde do Vatanu. Tady si s ním promluvíme."

10.

Vatan byl obklíčen elitními jednotkami solární tajné služby. Devět mutantů pod vedením teleportéra Taka Kakuty bylo připraveno zasáhnout jakmile to bude nutné.

Heiko Anrath si přesto byl vědom, že tato komanda budou zcela bezmocná, pokud jim Grichert nezavdá příčinu zasáhnout.

Anrath se podíval na hodinky. Za několik minut přistanou ve Vatanu a on bude opět čelit Crotonu Manorovi a Grichertovi.

„Nedělejte si iluze," řekl mu Mercant. „Tentokrát mají naprosto jistou metodu jak dokázat, že nejste Rhodan."

„Proč jsme tedy svolili ke konfrontaci?"

„Kvůli Crotonu Manorovi. Stále doufám, že ten člověk stojí na naší straně."

Anrath se pousmál a podíval se ven průhlednou kopulí kluzáku. Venku byla tma. Tu a tam probleskla světla nějakého města a směrové boje vypadaly jako broučci, kterým se kdysi říkalo světlušky. Nikdo nemluvil.

„Jsme na místě," řekl chraptivě Bully.

Kluzák zpomalil a klesal. Z naprosté tmy ostře vystupoval osvětlený čtverec pódia a několik nejasných světél města Vatanu.

Anrath vykročil první. Přál si, aby se stalo něco, co by mu zabránilo vystoupit na pódium. Raději se neohlížel po Mercantovi, Bullovi a Mory, kteří kráčeli za ním. Ve světlech kluzáku Anrath viděl, že zem je pokrytá sněhem. Meteorologové se znepokojovali faktem, že ve velkých městech nesněží, ale Vatan nebylo žádné velké město. Anrathovi připadal shluk ubohých chatrčí jako pozůstatek dávné minulosti.

Všichni se zastavili, jako by čekali na nějaké rozhodnutí. Reginald Bull jej uchopil za loket: „Než odejdete, musím vám ještě něco říct. Dost jste nám pomoh. Byl jste fakt dobřej, i když jsme to nečekali."

„Říkáte mi to, protože nevěříte, že sejdu živý z toho pódia, že?" zeptal se sarkasticky Anrath.

„Díky za to, co jste dokázal," pokračoval Bull, jako by tu poznámku neslyšel.

Anrath si připadal směšný, bylo mu horko i zima zároveň, ale najednou byl na něj namířen reflektor a kamera a reportér se ptal, jestli už vystoupí na pódium.

„Ano," řekl Anrath a vykročil.

„Jak vidím, vzal jste si sebou svou ženu," mluvil dál reportér. „Máte k tomu nějaký, zvláštní důvod?"

„Ona stále ještě věří tomu, že jsem její manžel," odpověděl posměšně Anrath. „Není to dostatečný důvod?"

„To byla odpověď," obrátil se reportér k televizním divákům, „jakou umí dát jen Perry Rhodan."

Anrath se napřímil. Reportérova slova mu dodala odvahu. Pak ale, jakmile na dálku rozeznal Gricherta a Manora, byla ta odvaha rázem pryč. Reflektor nad přenosnou kamerou pohasl a Anrath z toho vyvodil, že nyní je snímán obraz z pódia.

Za jeho zády promluvil Bull: „My se teď stáhnem, ale nespustíme vás z očí. Kdyby to bylo nebezpečný, dostaneme vás pryč."

Anrath jen přikývl, ačkoliv ve tmě to nemuselo vůbec být vidět. Šel dál, až vstoupil do kruhu světel. Jeho obličej byl uzavřený. Míjel muže a ženy v kožešinových oděvech, patrně obyvatele Vatanu, a v duchu se ptal, co se asi odehrává v jejich nitru. On sám se cítil jedním z nich. Byl zrozen k tomu, aby stál mezi nimi, ne nahoře na pódiu.

Do cesty se mu postavili dva reportéři.

„Jste nervózní, pane?"

„Co podniknete proti Grichertovi a Manorovi, jestliže se ukáže, že jste skutečně Velký administrátor?"

„Zapněte si televizi," doporučil mu Anrath. „Za chvíli v ní budou odpovědi na všechny důležité otázky."

To už stál pod schůdky. Malíř vypadal v silném světle téměř průsvitný, zatímco Grichert připomínal veliké zvíře, číhající na kořist.

Anrath slyšel své vlastní kroky a pochopil, že už i on je na obrazovce.

Pak promluvil Croton Manor: „Nyní je na řadě administrátor soustavy Sempron Gwydlin Grichert. Učiní vše, aby dokázal, že náš Administrátor je podvodník."

Grichert si změřil Anratha vítězným pohledem: „Jste ochoten dát se prohlédnout specialisty?" zeptal se.

„Proto jsem přišel," odpověděl klidně Anrath. „Jakmile bude po tomto nesmyslném vyšetření, celá Galaxie se dozví, že jste jen zločinec chtivý moci."

Sebevědomí Gwydlina Gricherta bylo tak velké, že tato slova přijal naprosto lhostejně. Přistoupil k okraji pódia a kývl na tři muže. Anrath si všiml, že mají u sebe nějaké přístroje.

Konec, pomyslel si. Impulzní vysílač v náramkových hodinkách bude odhalen.

Tři muži vyšli nahoru.

„Většina z vás si jistě ještě vzpomíná, že tento muž dobrovolně svolil druhého února ke zhotovení diagramu svých individuálních impulsů," prohlásil dramaticky Grichert. „My vám nyní ukážeme, jak je možné, že muž, který není Perry Rhodan, tyto impulsy vysílá."

Jaký to má ještě smysl? říkal si Anrath. *Co může dělat Bull nebo Mercant?* Přesto zůstal stát a přihlížel, jak technici rozestavují přístroje. Reportér cosi říkal a diváci zneklidněli. Kameraman na antigravitační plošině se zastavil těsně nad Grichertem.

„Začneme," řekl Grichert poté, co se dorozuměl se třemi muži.

V tom okamžiku přistoupil k administrátorovi soustavy Sempron Croton Manor a vytrhl mu služební zbraň. Stalo se to tak rychle, že nikdo nebyl schopný zareagovat. Anratha na okamžik oslepil jasný paprsek, takže jen slyšel, jak Grichertovo těžké tělo v pádu zadunělo.

Manor držel zbraní v šachu tři techniky, ale už opět stál před mikrofonem a volal do něj: „Právě jsem usmrtil zločince, který se za pomoci špičkových akonských vědců pokusil strhnout na sebe moc v Solárním impériu. Nebyl jsem unesen tajnou službou, ale Grichertovými pomocníky, kteří mě přinutili k falešným výpovědím!" Pak zvedl ruku a ukázal na Heiko Anratha:

„Tento muž je skutečný Perry Rhodan. Stačil jsem to říct, přestože temný mrak..."
Odněkud ze tmy se zablýsklo.

Croton Manor se zapotácel, jeho hlas přešel do chrapotu a zbraň mu vypadla z ruky. Anrath k němu přiskočil a zmínil pád jeho těla. Manor se usmíval a nezdálo se, že by cítil bolest.

„Jsem posedlý starý muž," zašeptal. „Celý život jsem se za něčím hnál a vlastně ani nevím, co bylo mým cílem. Teď, když je to pryč, jsem dokonce ztratil víru i v ty nesmysly, které jsem vyprávěl svým stoupencům."

Anrath ani nevnímal, že se kolem stílí. Chtěl Manora odnést, ale ten mu v tom zabránil.

„Nehýbejte se mnou. Kamery běží. Ať lidstvo vidí, že jsem zemřel ve vašem náručí. Tím budou moje slova ještě věrohodnější."

„Byl byste mnohem lepší Rhodan než já," zašeptal Anrath.

Manorův obličej bledl. Jeho ruka se tápavě pohybovala od rány na prsou k obličej, až bezvládně sklouzla podél těla. Malíř byl mrtvý.

Když se Anrath chtěl zvednout, nad ním cosi zasvištělo. Rozhlédl se. Byl na pódiu sám s mrtvým a po celém Vatanu zněla střelba. Mercantovy elitní jednotky sváděly urputné boje s ozbrojenci Condose Vasaca.

Anrath pochopil, že představuje prvotřídní cíl. V předklonu doběhl k okraji pódia, skočil dolů a narazil do jakéhosi muže. Kupodivu instinktivně vycítil, že to je nepřítel.

„Na tebe jsem zrovna čekal," sykl neznámý.

Anrath popadl jeho paži a chtěl ji zkroutit, ale s tlustým mužem nedokázal ani hnout. Teprve teď si uvědomil, že si měl vzít zbraň, kterou Manor upustil, ale bylo pozdě.

Tloušťák sice supěl námahou, ale Anratha setřásl. „Manorova oběť nebude nic platná, když vás zastřelím. A já vás zastřelím, jako že se jmenuju Caarn."

Anrath pochopil, že je zle. Najednou se vedle něj zdánlivě odnikud vynořil jakýsi muž a udeřil Anrathova protivníka do hlavy pažbou zbraně.

„Jsem Tako Kakuta," usmíval se zachránce. „Bull mě poslal, abych vás dopravil do bezpečí. Na ulicích se ještě bojuje, ale muži Condose Vasaca jsou na ústupu."

Anrath zaváhal. „Co bude tady s ním?" ukázal na muže v bezvědomí.

„Necháme ho ležet," rozhodl Kakuta. „Později ho najdou."

Teprve nyní měl Anrath možnost zamyslet se nad událostmi posledních minut. Croton Manor obětoval život, aby napravit svou chybu. Mrtvý byl i Gwydlin Grichert. Celá galaxie viděla na vlastní oči, jak události dostaly nečekaný spád.

Kakuta dovedl Anratha do malého stavení, přeplněného přístroji. Uprostřed obrazovek, mikrofónů a ovládačů seděli Reginald Bull a Mory.

„Konečně jste tady," oddychl si Bull. „Měl jsem o vás starost, když jste nechtěl sejít z pódia."

„Zůstal jsem u Manora než dokonat."

„Viděli jsme. Bylo to velmi působivé."

„Kde je Mercant?" zeptal se Rhodanův dvojník.

„Doprovází kameramany k základně Condose Vasaca. Tam budou předloženy důkazy, že Grichert měl skutečně zločinecké úmysly."

Anrath se svezl na nejbližší židli a stáhl si z hlavy kožešinovou kapuci. „Co bude dál?" zeptal se.

„Jakmile se lidé dozví, že toto spiknutí je dílem akonského komanda, nebude trvat dlouho a stávký skončí."

Anrath přikývl. Cítil se najednou velice unavený.

„Doved'te ho do vedlejšího pokoje," požádal Bull mutanta. „Ať se vyspí, než ho budeme zase potřebovat."

Anrath otevřel oči. „Co to znamená?"

„Během několika hodin bude nastolen pořádek. Vláda je opět pánem situace," odpověděl Bull.

Anrath se zvedl a na nejistých nohou následoval Taka Kakutu.

Bull se usmál. „Jistě chápete, že Velkého administrátora potřebujeme stejně jako dříve. A vy jste ten nejlepší, koho si v té roli dovedu představit."